

Πύρρος (319 - 272 π. Χ.)

ΠΥΡΡΟΣ

Δυναμική
Επικοινωνία

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32 - 106 83 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ: 010-8233830 - FAX: 010-8238468 • ΕΤΟΣ 2ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 8, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2001 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2002 • ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: 1,47 ΕΥΡΩ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ ΧΟΡΟ- ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ

Είναι η εποχή τους. Τούτο τον καιρό, ως πέρα την Άνοιξη, ξεδιπλώνονται οι ετήσιες χοροεσπερίδες και συνεστιάσεις των Ηπειρωτικών Συλλόγων και Αδελφοτήτων.

Με κάθε ευκαιρία και σε κάθε τόπο.

Είναι παλιό, όμορφο, συνήθιο. Που ανταμώνει συγχωριανούς και φίλους, σ' ένα γλέντι ομαδικό, σ' ένα χορό κυκλωτικό.

Βεβαίως, σήμερα ο χαρακτήρας τους δεν είναι ο ίδιος μ' αυτόν προ ετών. Άλλες εποχές, συνάμα και άλλα ήθη.

Μα τούτα τ' ανταμώματα, παρά τις δυσκολίες τους, παρά τις επικρίσεις τους, κρατούν ακόμη ζεστή την ανθρώπινη επαφή και επικοινωνία.

Σε μια πόλη, που καταπίνει τον χαιρετισμό, ακόμη και στον γείτονα, που αγχώνεται στην απρόσωπη ταχύτητα καθημερινότητας, τούτες οι γιορτές ενθαρρύνουν την κοινότητα, φέρνουν τους συντοπίτες πρόσωπο με πρόσωπο και ενισχύουν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, τη σύνδεση με τις μικρές μας πατρίδες.

Αν με τόλη, φαντασία και μεράκι, τις ανανεώσουμε, με ποιοτικούς προσανατολισμούς σε χώρους, σε προγράμματα και με φροντίδα της όλης συνάθροισης, τότε είναι σίγουρο ότι τούτα τα γιορτάσια θα φέρουν κοντά κυρίως τη νέα γενιά και θα έχουν έτσι καλύτερη προοπτική.

A.P.

ΕΜΠΛΟΚΗ ΣΤΟ ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΕΓΗ

Μ

ΙΑ ΜΕΓΑΛΗ υπόθεση, αυτή της ανέγερσης της Ηπειρωτικής Στέγης, η οποία κερδήθηκε μετά από αγώνες

των Ηπειρωτών με την παραχώρηση στην Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλήδων του οικοπέδου 4 στρεμμάτων στο Μαρούσι, φαίνεται πως εμπλέκεται στις αντιδράσεις των τοπικών φορέων και στα γρανάζια της δημόσιας γραφειοκρατίας.

Ο πρόεδρος της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλήδων Κώστας Αλεξίου είναι καθηγορηματικός. Σε συνέντευξή του στην «Ελευθεροτυπία» (Τρίτη 22 Ιανουαρίου 2001) δηλώνει στην ερώτηση της Άννας Στεργίου, για την Ηπειρωτική Στέγη:

«Δυστυχώς, υπάρχει εμπλοκή σε ό,τι αφορά τα διαδικαστικά με την Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου. Βέβαια, πίσω απ' αυτά φαίνεται να υπάρχουν άλλα συμφέροντα ή άλλες βηδέψεις που παρακωλύουν την ουσιαστική παραχώρηση του οικοπέδου, το οποίο μας έχει δοθεί από το 1995. Με διάφορα αιτιολογικά δεν μας επιτρέπουν να χτίσουμε. Αρχικά μας ανέφεραν ότι δεν διαθέτουμε άδεια περιφράξης από την Πολεοδομία. Στη συνέχεια η

Ο τότε υπουργός Γεωργίας Στέφανος Τζουμάκας υπογράφει την απόφαση, με την οποία παραχωρείται στην Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία έκταση 4 στρεμμάτων για την ανέγερση της Ηπειρωτικής Στέγης. Πρώτος αριστερά ο Γ.Γ. του υπουργείου Γεωργίας Βασίλης Σιουμάλας και δεξιά ο έφορος Πολιτισμού της ΠΣΕ Γιώργος Γκόρτσος.

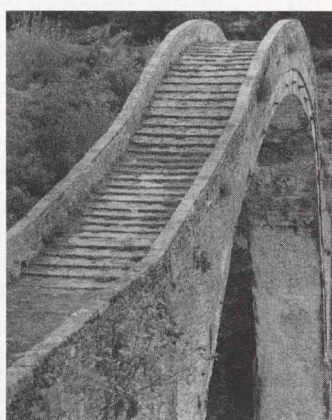
Πολεοδομία του Δήμου Αμαρουσίου μας παρέπεμψε στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου... Μετά από συνεχείς παρενοχλήσεις μας δεν κατορθώσαμε να πάρουμε επίσημη απάντηση από την ΚΕΔ, η οποία προτείνει θεκτικά εναλλακτικές λύσεις, που αλληλοεπηρεάζονται από το αρχικό σχέδιο παραχώρησης και απ' ετέρου θα επέβαλλαν νέο κύκλο γραφειοκρατικών διαδικασιών. Έξι χρόνια έχουμε επιδοθεί σε κυνήγι των υπηρεσιών. Αν ήταν κάποιος καταπατητής και εί-

χε χτίσει ένα αυθαίρετο, τότε θα του είχαν βγάλει και το καπέλο...».

Ο «ΠΥΡΡΟΣ», σε μια προσπάθεια να αποτραπουν οι όποιοι κίνδυνοι υπάρχουν για το οικοπέδο, αναδεικνύει το θέμα με ρεπορτάζ και ντοκουμέντα (φωτογραφικά και άλλα).

ΑΥΤΗ Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΕΓΗ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΑΝΑΧΑΘΕΙ! ΟΙ ΑΠΟΔΗΜΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΝ!

«ΠΥΡΙΝΑ» - σελ. 2
ΑΦΙΕΡΩΜΑ - σελ. 8

ΓΕΦΥΡΑ ΠΛΑΚΑΣ 1866

**Ο «ΠΥΡΡΟΣ» ΚΑΙ
ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ
ΕΥΧΟΝΤΑΙ
ΣΕ ΟΛΟΥΣ
ΤΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ
ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ,
ΜΕ ΥΓΕΙΑ
ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ**

«Να πηλατύνει η γνώση μας για την Ήπειρο». Σχολιάζει

ο Αν. Καθηγητής του
Πανεπιστημίου Θεσσαλίας
Ευάγγελος Αυδίκος

π ω ν ύ μ ω ς

ΣΕΛ. 2

- ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΚΑΙ Η ΗΠΕΙΡΟΣ: Οι παρεμβάσεις του βουλευτή Σταύρου Καθολιάννη --- Σελ. 3
- Εκδήλωση της Αδελφότητας Θεοδώριανων για τους Ηπειρώτες Δημοσιογράφους --- Σελ. 5
- Πωγωνί: «Ένα ακατέργαστο διαμάντι» --- Σελ. 6
- Σύνδεση των Τζουμέρκων με την Εγνατία Οδό --- Σελ. 10
- Το Ηπειρωτικό Βιβλίο --- Σελ. 12 - 13
- Η Αθηναϊκή Ιστορία της Άρτας --- Σελ. 14
- Σύλλογος Κυψέλης: Τι μπορεί να κάνει ένας Ηπειρωτικός Αποδημικός Φορέας --- Σελ. 15

Η ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ
ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

► **Η ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ** αποτελούσε επί χρόνια μόνιμο και καθολικό αίτημα της Ηπειρωτικής Αποδημίας. Οι Ηπειρώτες, αυτοί που έχτισαν τα μεγαλοπρεπή κτίρια - κοσμήματα της πρωτεύουσας, εδικοιούνται να αποκτήσουν και το δικό τους «σπίτι», και ως ανταπόδοση σε όσα έχουν προσφέρει στο Έθνος.

► **ΚΑΙ ΔΕΝ ΖΗΤΗΣΑΝ** τίποτα παραπάνω, από την παραχώρηση, εκ μέρους της Πολιτείας, ενός οικοπέδου. Και από κει και πέρα, γνωρίζουν αυτοί, πώς θα προχωρήσουν. Με τη συνδρομή και συμπαράσταση όλων των Ηπειρωτών και των φίλων της Ηπείρου.

► **ΚΑΙ ΝΑ**, ο αγώνας είχε αίσιο τέλος. Τα υπουργεία Γεωργίας και Οικονομικών, στις 13 Σεπτεμβρίου 1995, με αποφάσεις των υπουργών Στ. Τζουμάνια και Αθ. Παπαδόπουλου, παραχωρούν στην Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλήσας έκταση 4 στρεμμάτων, ιδιοκτησίας του Δημοσίου, στην περιοχή Καλογρέζα Αμαρουσίου, με σκοπό να ανεγερθεί εκεί η **Ηπειρωτική Στέγη**.

► **Ο ΠΡΩΤΟΣ** στόχος επετεύχθη. Το πρώτο και βασικό βήμα έγινε. Η ΠΣΕ απέκτησε το οικόπεδο και είναι έτοιμη να προχωρήσει στα επόμενα.

► **ΟΜΩΣ** στην προσπάθειά της αυτή συναντά αντιδράσεις, οι οποίες προέρχονται από τους τοπικούς φορείς και το Δήμο Αμαρουσίου, καθώς και από γραφειοκρατικές διαδικασίες του Δημοσίου. Η δήλωση του προέδρου της ΠΣΕ στην «Ελευθεροτυπία», την οποία δημοσιεύουμε στην πρώτη σελίδα, είναι χαρακτηριστική. Ο Κ. Αλεξίου αφήνει αιχμές για συμφέροντα και βθέσεις που παρακωλύουν την ουσιαστική παραχώρηση του οικοπέδου. Ακόμη και στην περιφράξή του η ΠΣΕ εμποδίστηκε και εμπλήχτηκε σε δαιδαλώδεις διαδικασίες από την Πολεοδομία του Δήμου Αμαρουσίου ως την Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου.

► **ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ** τις νομικές ή άλλες διοικητικές διαστάσεις του θέματος. Αλλά εδώ υπάρχουν δύο υπουργικές αποφάσεις, όπως καταδεικνύουμε και στο ρεπορτάζ στην σελίδα 16, η ΠΣΕ έχει καταβάλει 22 εκατομμύρια, τα οποία απαιτήθηκαν από τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες και το οικόπεδο είναι δικό της.

► **ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ**. Εκεί δεν πρόκειται να χτιστεί «εργοστάσιο» ή άλλο κτίσμα, το οποίο θα αλλοιώνει το περιβάλλον της περιοχής. Εδώ μιλάμε για ένα Πολυδύναμο Πολιτιστικό Κέντρο, το οποίο θα αποτελέσει κόσμημα για την πρωτεύουσα και τη χώρα μας γενικότερα. Έτσι τουλάχιστον το ονειρευόμαστε, καθώς εκεί θα στεγαστεί η ιστορική, πνευματική και σύγχρονη δημιουργία των Ηπειρωτών.

► **ΟΙ ΑΠΟΔΗΜΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ**, με αιχμή την Πανηπειρωτική, επιβάλλεται να μην επιτρέψουν να χαθεί, για άλλη μια φορά το οικόπεδο, (όπως έγινε με το οικόπεδο στην περιοχή Ελληνορρώσων και με το νεοκλασικό στην Πλάκα). Πρέπει να εξαντληθεί ο αγώνας τους προς κάθε κατεύθυνση, γιατί έχουν στα χέρια τους τις νόμιμες πολιτειακές αποφάσεις, οι οποίες δεν πρέπει να ερμηνεύονται κατά το δοκούν.

► **ΤΟ ΟΙΚΟΠΕΔΟ** παραχωρήθηκε από την Πολιτεία για έναν ιερό, θα λέγαμε, σκοπό. Και η πρόκληση για τους Ηπειρώτες της Διασποράς είναι μεγάλη. **Η ΣΤΕΓΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ**. Οι Ηπειρώτες δεν είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Προσέφεραν και προσφέρουν στην πατρίδα, με το κοινωνικό τους έργο.

Το αδύναμο σώμα και το μεγάλο κεφάλι

ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ αυτό διετύπωσε την υδροκεφαλική σχέση Ελλήσας και Αθήνας ο Γάλλος Guy Burgel. Ήθελε να υπογραμμίσει την καεκτική ανάπτυξη της περιφέρειας σ' αντίθεση με την Αθήνα που συγκέντρωνε τα πάντα.

Μινιατούρα αυτής της σχέσης είναι η **Ήπειρος**, η μοναδική γεωγραφική περιφέρεια της χώρας μας, στην οποία μία πόλη μάζεψε τόσα πολλιά. Αυτή η κατάσταση απέκτησε ακραίες εκφράσεις, καθώς η **Ήπειρος** ταυτίστηκε με το νομό Ιωαννίνων.

Μιλώντας για Ηπειρωτική μουσική, παραπέμπουμε, συνθήως, στο Πωγώνι και στο Ζαγόρι. Γίνεται λόγος για το κακοτράχαλο ανάγλυφό της, ενώ πηλά στα βουνά υπάρχουν οι ακρογιαλιές και ο κάμπος.

Χρειάζεται, λοιπόν, να πηλατώνει η γνώση για την **Ήπειρο**, να γίνει γνωστή η άλλη **Ήπειρος**, ο πλούτος και η ποικιλία του πολιτισμού της.

Για να σαρκωθεί, όμως, αυτό, είναι ανάγκη να ανασκουμπωθούν όλοι, ιδίως οι τοπικοί αξιωματούχοι. Η **Ήπειρος** βαδίζει με αυτόματο πιλότο εδώ και χρόνια. Χρειάζεται ν' αναλάβουν οι Ηπειρώτες το τιμόνι, ν' αγωνιστούν για τα μεγάλα έργα.

Η πιο συνηθισμένη «επένδυση» στη λύση των προβλημάτων είναι η προσδοκία της υφυπουργοποίησης, να πάρει ο τόπος μεγαλύτερο μερτικό.

Την ίδια στιγμή, οι Ηπειρώτες εγκλωβίζονται στις διαμάχες τους. Κυρίαρχο δόγμα: Καλύτερα να μη γίνει το έργο, παρά να το εκμεταλλευτούν οι «αντίπαλοι».

Η κατάσταση στην **Ήπειρο**, συχνά, μας θυμίζει τους στίχους του Βάρναλη:

*«Δειλοί, μοιραίοι και άβουλοι αντάμα
προσμένουμε, ίσως, κάποιο θάμα».*

Η δοξολογία του παρελθόντος σίμωσε στο τέλος της.

Ας το τοημήσουμε.

** Ο Ευάγγελος Αυδίκος, είναι Αναπληρωτής Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και κατάγεται από την Πρέβεζα.*

Του
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
ΑΥΔΙΚΟΥ*

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΚΑΙ Η ΗΠΕΙΡΟΣ

ΑΙΣΘΗΣΗ δημιούργησε η αναφορά μας, στο προηγούμενο τεύχος του «ΠΥΡΡΟΥ», στη σιδηροδρομική σύνδεση της Ηπείρου με το υπόλοιπο δίκτυο της χώρας. Δηλώσαμε σε κείνη την έκδοση ότι ευχαρίστως θα φιλοξενήσουμε απόψεις και άλλων φορέων και παραγόντων, σε μια προσπάθεια να καθύψουμε, όσο είναι δυνατόν, τις περισσότερες πλευρές του μεγάλου αυτού θέματος, το οποίο αποτελεί αίτημα όλων των Ηπειρωτών.

Οι παρεμβάσεις του βουλευτή Ιωαννίνων Σταύρου Καλογιάννη

Ο κ. Καλογιάννης, ως βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, συμμετέχει στον Τομέα Μεταφορών και Επικοινωνιών του Κομματός του, καθώς και στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής.

Με την ιδιότητα του αυτή και εκτιμώντας ότι η σιδηροδρομική σύνδεση της Ηπείρου με την υπόλοιπη Ελλάδα είναι μείζονος σημασίας για τον τόπο μας, παρενέβη για το θέμα:

- Με εισήγησή του στην Επενδύση της Ν.Δ. με θέμα «Πολιτική της Κυβέρνησης στον Τομέα του Ο.Σ.Ε.».

- Με Ερώτησή του στη Βουλή προς τον υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών.

- Με εισήγησή του στην 1η Επιτροπή Παρακολούθησης του Γ' Περιφερειακού Επιχειρησιακού Προγράμματος Ηπείρου 2000 - 2006, που έγινε στα Ιωάννινα στις 2 Ιουλίου 2001.

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Στη συζήτηση στη Βουλή (Παρασκευή 2 Μαρτίου 2001) για την πολιτική της κυβέρνησης στον Τομέα του Ο.Σ.Ε., ο κ. Καλογιάννης ως εισηγητής του κόμματός του, ανέμεσα στα άλλα, τόνισε:

«...Υπάρχει ένα τεράστιο θέμα με τη σιδηροδρομική γραμμή που θα συνέδεε την υπόλοιπη Ελλάδα με την Ήπειρο. Αναφέρομαι στη γραμμή Ηγουμενίτσας - Ιωαννίνων - Καλαμπάκας. Επί μια δεκαετία οι Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός διατυμπάνιζαν ότι θα υλοποιούσαν ένα μεγαλόηχο έργο - κι έτσι ήταν, έτσι το βλέπαμε κι εμείς - το οποίο θα συνέβαλε ουσιαστικά στην άρση της απομόνωσης της Ηπείρου.

Ο ΟΣΕ χρηματοδότησε μία προμελέτη, η οποία σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, κόστισε ένα δισεκατομμύριο πεντακόσια τριάντα εκατομμύρια δραχμές. Έκτοτε η μελέτη χάθηκε, αν μου επιτρέπεται η έκφραση στα χρονοντούλαπα του Υπουργείου Μεταφορών. Ουδείς ανακοίνωσε από κανέναν Υπουργό, γιατί εγκαταλείφθηκε το έργο, γιατί δεν συνεχίστηκαν οι μελέτες.

Όταν ολόκληρη η Ευρώπη αναπτύσσει τρένα μεγάλης ταχύτητας τρίτης γενιάς, όταν η Γαλλία και η Ιταλία, οι εταίροι μας στην ΟΝΕ, φτάνουν υπό τις Άλπεις σιδηροδρομική σύνδεση 52 χιλιομέτρων, για να αντιμετωπίσουν το τεράστιο πρόβλημα των βαρέων φορτηγών, όταν όλη η Ευρωπαϊκή Ένωση προωθεί - και πολύ

σωστά - τις συνδυασμένες μεταφορές, η Ήπειρος μένει εκτός και αυτών των εξελίξεων στον τομέα των μεταφορών».

ΕΡΩΤΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Στις 28 Ιουνίου 2001 ο κ. Καλογιάννης κατέθεσε στη Βουλή Ερώτηση προς τον υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, για τη σιδηροδρομική σύνδεση της Ηπείρου.

«Με κατάληξη διάβασα στον τοπικό τύπο των Ιωαννίνων - αναφέρει ο κ. Καλογιάννης - τις δηλώσεις του Υπουργού Μεταφορών κ. Βερελή, σύμφωνα με τις οποίες το Μεσοδρόγιο θα συνδεθεί σιδηροδρομικώς με την Ηγουμενίτσα!

Αυτό που γνωρίζαμε όλοι οι Ηπειρώτες μέχρι σήμερα - και επιβεβαιώθηκε κατά τη διάρκεια συζήτησης Επενδύσεώς μας τον περασμένο Μάρτιο στη Βουλή με θέμα τον ΟΣΕ και την σιδηροδρομική σύνδεση της Ηπείρου με την υπόλοιπη Ελλάδα - ήταν ότι:

Ο ΟΣΕ εκπόνησε, προ τριετίας, προμελέτη για τη σιδηροδρομική σύνδεση Ηγουμενίτσας - Ιωαννίνων - Καλαμπάκας, η οποία стоίχισε ένα δισεκατομμύριο πεντακόσια τριάντα εκατομμύρια δραχμές και σκουριάζει στα ντουλάπια του Υπουργείου.

Σε ερώτησή μου στη Βουλή, εάν η Κυβέρνηση προτίθεται να ολοκληρώσει την μελέτη αυτή και να κατασκευάσει το έργο, ο υφυπουργός Μεταφορών κ. Βούλγαρης απάντησε ότι η υλοποίηση του περιφερειακού δικτύου του ΟΣΕ έχει απονείμει!

Υπενθυμίζω ότι σε διεθνές συνέδριο για τις συνδυασμένες μεταφορές που έγινε στα Ιωάννινα το 1997 υπό την αιγίδα του Ο.Σ.Ε. ο κ. Παννίκος, τότε βοηθός Γενικός Διευθυντής του ΟΣΕ ανέφερε ότι «Η σιδηροδρομική σύνδεση των Ιωαννίνων μέσω Καλαμπάκας θα έχει ολοκληρωθεί το 2004 με προοπτική το 2009 να φθάσει στο λιμάνι της Ηγουμενίτσας. Το όλο πρόγραμμα έχει ενταχθεί για χρηματοδότηση στο «Πακέτο Σαντέρ» με προϋπολογισμό 250 δισεκατομμυρίων δραχμών».

Κατόπιν αυτών και επειδή οι αντικρουόμενες δηλώσεις των Υπουργών του ΠΑΣΟΚ μόνο σύγχυση προκαλούν, ενώ οι Ηπειρώτες δεν βλέπουν κανένα αντίστοιχο έργο

Ερωτάται ο αξιότιμος κ. Υπουργός:

1. Ισχύουν όσα ο Διευθυντής Έργων του ΟΣΕ είπε στο διεθνές συνέδριο στα Ιωάννινα ή ήταν και αυτό ένα ακόμη κυβερνητικό πυροτέχνημα;

2. Προτίθεται το υπουργείο Μεταφορών να δεσμεύσει 250 δισεκατομμύρια δραχμές από το Γ' ΚΠΣ, πράγμα που δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα, για τη σιδηροδρομική σύνδεση Καλαμπάκας - Ιωαννίνων - Ηγουμενίτσας ή έχει εγκαταλειφθεί το έργο;

3. Πώς προέκυψε ξαφνικά θέμα σύνδεσης του Μεσοδρόγιου με την Ηγουμενίτσα, χωρίς να έχουν ενημερωθεί οι Φορείς και οι κάτοικοι της Ηπείρου και χωρίς να υπάρχει καν προκαταρκτική μελέτη για το έργο αυτό;

4. Από ποιο Πρόγραμμα και με πόσα συγκεκριμένα κονδύλια προτίθεται ο κ. Υπουργός να χρηματοδοτήσει το έργο;

5. Ποια η σκοπιμότητα σύνδεσης της Ηγουμενίτσας με το Μεσοδρόγιο, αφού οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ αρνήθηκαν ακόμη και να μελετήσουν την σιδηροδρομική σύνδεση Ιωαννίνων - Αντιρρίου - Ρίου - Πατρών, όπως ζητούσαν επιμονώς όλοι οι Ηπειρώτες, αλλά και το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος»;

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Απαντώντας ο υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Χρήστος Βερελής, στην ερώτηση του κ. Καλογιάννη, ανέφερε:

1. Αναφορικά με τα όσα αναφέρθηκαν από τον Ο.Σ.Ε. στην ημερίδα στα Ιωάννινα το 1997 για τη σιδηροδρομική σύνδεση Καλαμπάκας - Ιωαννίνων - Ηγουμενίτσας, το έργο πράγματι είναι στους στόχους μας, γι' αυτό έχει περιληφθεί στο Επιχειρησιακό σχέδιο του Ο.Σ.Ε. Εφ' όσον εξασφαλιστούν οι απαιτούμενοι πόροι (Ε.Ε. ή Εθνικοί) θα προβούμε στην υλοποίηση του έργου.

2. Όσον αφορά την μελλοντική πιθανότητα σιδηροδρομικής σύνδεσης του Αντιρρίου με την Ηγουμενίτσα, η προοπτική είναι να γίνει μελέτη σκοπιμότητας - εφικτότητας για να γίνει μελλοντικά δυνατή η ανάπτυξη σιδηροδρομικού δικτύου στη Δυτική Ελλάδα, διασυνδεδεμένου με το υπόλοιπο δίκτυο, όπως η σύνδεση Καλαμπάκας - Ιωαννίνων, η οποία έχει ήδη εν μέρει μελετηθεί (εφικτότητα - προκαταρκτική χώρα). Ηδη ο Ο.Σ.Ε. έχει εντάξει στο πρόγραμμά του την πιο πάνω μελέτη.

ΣΤΙΣ ΣΥΝΟΙΚΙΕΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΑΝΤΑΜΩΝΟΥΝ ΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ

Στο Περιστερι...

Ο ετήσιος χορός των Ηπειρωτών Περιστερίου ξεπέρασε από πλευράς συμμετοχής, ενθουσιασμού και οργάνωσης κάθε προηγούμενο.

Το Σαββατόβραδο 1 Δεκεμβρίου 2001 όλοι οι δρόμοι οδηγούσαν τους Ηπειρώτες Περιστερίου στο Εκθεσιακό Κέντρο του Δήμου.

Εκεί επικαιροποιήσαν, έστω και για μια βραδιά, τη γνήσια ηπειρωτική παράδοση, δίνοντας την ευκαιρία στους παλαιότερους να θυμηθούν και στους νεότερους να γνωρίσουν.

Η συναισθηματική φόρτιση κορυφώθηκε με τον λόγο του προέδρου της Ένωσης **Θωμά Νικολάου**, ο οποίος με κυρίαρχο σύνθημα: **«ΧΡΕΟΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ»** κέντρισε σε όλους το φιλότιμο της πατροπαράδοτης Ηπειρωτικής ευποΐας.

Στην εκδήλωση βραβεύτηκαν ο βεβράνος Ιασυτιένης **Χριστόδουλος Σούμπας** και ο δάσκαλος των παραδοσιακών χορών **Κώστας Μπασιός**.

Το έναυσμα για το χορό έδωσαν τα δύο χορευτικά της Ένωσης, του Ιλιθιούτσιου και του νεανικού, ενώ το γλέντι φούτωσε με την παρουσία των μουσικών **Πέτρου Λούκα - Χαλκιά** και **Βασίλη Τόλη** στο κλαρίνο, **Χρ. Ζούμπα** στο ραούτι, **Βαγγέλη Κομτζή** στο βιολί, **Παναγιώτη Μπάου** στο ντέφι και στο τραγουδι των **Σάββα Σιάτρα, Αντώνη Κυρίτα, Γιώργου Κούρτη** και **Λευτέρη Κωνσταντίνου**. «Π»

Στου Ζωγράφου...

Μια ακόμη κορυφαία εκδήλωση για τον Απόδημο Ηπειρώτη στην Αθήνα στέφθηκε από πλήρη επιτυχία. Ο **Σύνδεσμος Ηπειρωτών Ζωγράφου - Χίλτον** πραγματοποίησε στις 13 Ιανουαρίου 2002 στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου εκκλησιασμό και ακολούθησε η τελετή της κοπής της πίτας στη μεγάλη αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου.

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου και μέλος του Δ.Σ. της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλήσας **Κώστας Παπακωνσταντίνου** δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι τον Ηπειρώτη τον διακρίνει πάντοτε η πίστη για τον τόπο του, τις ρίζες και τις παραδόσεις του. Αναφέρθηκε δε και στις εξελίξεις στην ΠΣΕ, ζητώντας από την ηγετική ομάδα να προκρίνει τώρα εκλογές, αφού αμφισβητείται, όπως τόνισε, η νομιμότητά της και το θέμα τούτο βρίσκεται στα δικαστήρια.

Για το νόημα της γιορτής και την πολιτιστική παρουσία του Ηπειρώτη της Διασποράς μίλησε ο Ηπειρώτης Σχοδικός Σύμβουλος Δ.Ε. **Βασίλης Πετρόπουλος** (από το Σενίκο Ιωαννίνων). «Π»

Στην Καλλιθέα...

Στο κατάμεστο από παιδιά Ηπειρωτών και του Προτύπου Ορφανοτροφείου Καλλιθέας, Δημοτικό Θέατρο Καλλιθέας, ο Σύλλογος Ηπειρωτών με τη βοήθεια του Δήμου παρουσίασε το έργο του Μοιέρου **«Με το ζόρι γαμπρός»** με πρωταγωνιστή τον Ηπειρώτη ηθοποιό **Παύλο Λιάρη**. Ο πρόεδρος του Συλλόγου **Σπ. Γκόνις** ευχήθηκε χρόνια πολλή στους μικρούς και μεγάλους καθεστώτες, που διασκέδασαν για δύο ώρες. Στο τέλος μοιράστηκαν δωρά σε όλα τα παιδιά.

Παν. Κώτσος

“ΠΥΡΡΟΣ”

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32
106 83 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 010 - 82 33 830
FAX: 010 - 82 38 468

Δυναμική Επικοινωνία

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

● ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΑΡΗ ● ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Θ. ΠΑΠΑΛΗΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ, ΜΑΝΤΖΑΚΟΥ 3, ΑΘΗΝΑ
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΤΗΣΙΩΣ: ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ 14,67ΕΥΡΩ - ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ, ΣΥΛΛΟΓΟΙ: 29,35 ΕΥΡΩ
ΔΗΜΟΙ - ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ - ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ: 58,69 ΕΥΡΩ
ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: 29,35 ΕΥΡΩ - ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΧΩΡΕΣ 30 ΔΟΛΑΡΙΑ ΗΠΑ

Οι απόψεις που εκφράζονται στα ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα και τη γνώμη της εφημερίδας - Ασυγκώρητος η παρτυπίωσις -

ΣΤΙΣ 5 ΗΠΕΙΡΟΥΣ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΣΤΑ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

«...Ποιος μας κρατάει σε τούτο το χορό...
Φύσα ψυχή μου κι ανέβα σαν φτερό...»

Μ. ΓΚΑΝΑΣ

ΠΙΤΕΣ - ΧΟΡΟΙ - ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΑ - ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΓΛΕΝΤΙΑ

- Η χοροεσπερίδα της Αδελφότητας Αγναντιτών Άρτας θα γίνει το Σάββατο 2 Φεβρουαρίου 2002, στο κέντρο «Όμορφη Νύχτα» στο Γαλάτσι (Ζήνωνος 5, Πλησιόν Δημοκρίτου).

- Η Αδελφότητα Λιδίνου Ιωαννίνων, πραγματοποιεί τον ετήσιο χορό της το Σάββατο 2 Φεβρουαρίου 2002 το βράδυ στο κέντρο διασκέδασης «ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ», Θράκης 80, Καματερό.

- Τα Δ.Σ. των Καταναλωτικών Συλλόγων και Αδελφωτών που εδρεύουν στην Αθήνα (Αετοράκης, Ελληνικού, Καταναλωτών και Κορύτιανης) θα κόψουν από κοινού την πίτα τους την Κυριακή 3 Φεβρουαρίου 2001 και ώρα 11 π.μ. στις αίθουσες του Συλλόγου Δήμου Καταναλωτών και Αδελφότητας Ελληνικού, οδός Βουλγαρίας 8-10, Ομόνοια.

- Η Ένωση Ζαγορισιών κόβει την πίτα της στη Ριζαίο Σχολή στο Χαλάνδρι την Κυριακή 3 Φεβρουαρίου 2002 στις 10 π.μ.

- Η Ομοσπονδία Άνω Καλαμά κόβει την πίτα της την Δευτέρα 4 Φεβρουαρίου το απόγευμα ώρα 7 μ.μ. μαζί με το Στέκι Λόγου - Τέχνης και Παράδοσης, στην αίθουσα της Αδελφότητας Βασιλοπούλιων, Κολωνού 48, 2ος όροφος, Αθήνα.

- Ο χορός του Συλλόγου Ρευματιών Πρέβεζας θα γίνει την Παρασκευή 8 Φεβρουαρίου στο κέντρο «Χρυσό Ελάφι» (Λ. Πάρνηδας, 180 χλμ.).

- Η Αδελφότητα Καστορίου (Σιούτισσα) Ιωαννίνων πραγματοποιεί τον ετήσιο χορό της το Σάββατο 9 Φεβρουαρίου 2002 το βράδυ στο κέντρο «ΕΔΕΜ», Λ. Ποσειδώνος 74, Π. Φάληρο.

- Η Αδελφότητα Σίδερης Θεσπρωτίας θα κόψει την πίτα της στις 10 Φεβρουαρίου 2002, 10 το πρωί στη μεγάλη αίθουσα της ΠΣΕ (Κλησιθένης 15, 7ος όροφος).

- Η Αδελφότητα Κερασσιτών Κόνιτσας πραγματοποιεί την κοπή της πίτας και την ετήσια συνεστίασή της το Σάββατο 16 Φεβρουαρίου 2002 στο κέντρο «7ος Ουρανός» (Λ. Ειρήνης 71, Πεύκη).

- Οι Πλατανοσυτές της Αθίνας θα κόψουν την πίτα τους και θα χορέψουν την Κυριακή 17 Φεβρουαρίου 2002 από τις 10 το πρωί στο κέντρο «Χαϊκιάς Παλιάς» (Ψαρών 4 - Πλατεία Καραϊσκάκη).

- Η Αδελφότητα Ιερομνήμης Ιωαννίνων το Σάβ-

βατο 23 Φεβρουαρίου 2002, στο Κέντρο «ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ», Θράκης 80, Καματερό.

- Η Αδελφότητα Παλαιοχωρίου Συρράκου Ιωαννίνων πραγματοποιεί τον ετήσιο χορό της το Σάββατο 23 Φεβρουαρίου 2002 στις 9 το βράδυ στο κέντρο «Το Όνειρο» (Θράκης 80 - Άγιος Νικόλαος Καματερού).

- Ο Σύλλογος Τετρακωμιτών - Καψαλιωτών Άρτας θα κάνει τον ετήσιο χορό του την Κυριακή 24 Φεβρουαρίου 2002, 10 το πρωί, στο κέντρο διασκέδασης «Χαϊκιάς Παλιάς» (Ψαρών 4 - Πλατεία Καραϊσκάκη).

- Ο χορός της Αδελφότητας Βήσσανης Ιωαννίνων θα γίνει την Κυριακή 24 Φεβρουαρίου 2002 στις 12 το μεσημέρι στο κέντρο «Χρυσό Ελάφι» (Λ. Πάρνηδας, 180 χλμ.).

- Η Αδελφότητα Μελισσοτριγυριών Άρτας πραγματοποιεί την κοπή της πίτας και τον ετήσιο χορό της το Σάββατο 2 Μαρτίου στο κέντρο διασκέδασης «Χαϊκιάς Παλιάς» (Ψαρών 4 - Πλατεία Καραϊσκάκη).

- Η Αδελφότητα Αετόπετρας, κάνει το χορό της την Κυριακή 3 Μαρτίου 2002 το βράδυ, στο ξενοδοχείο «NOVOTEL», Μ. Βόδα και Λιούση, Αθήνα.

- Ο χορός της Αδελφότητας Βασιλοπούλιων θα γίνει το Σάββατο 9 Μαρτίου στο Κέντρο Διασκέδασης «ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ» επί της Λεωφ. Αθηνών (Καβάρδας) 247, Χαϊδάρη.

- Ο Σύλλογος Άσσου Πρέβεζας πραγματοποιεί τον ετήσιο χορό του στις 9 Μαρτίου 2002 στην ταβέρνα «Η Αφροδίτη» (Λ. Λαυρίου 33, 17ο χλμ, στάση Λαγός, στην είσοδο της Παιανίας).

- Η Αδελφότητα Κουκλιωτών Ιωαννίνων το Σάββατο 23 Μαρτίου το βράδυ στο κέντρο διασκέδασης «Χαϊκιάς Παλιάς» (Ψαρών 4 - Πλατεία Καραϊσκάκη).

- Ο χορός της Αδελφότητας Σκουπιάς Άρτας θα γίνει το Σάββατο 30 Μαρτίου 2002, στο κέντρο διασκέδασης «Χαϊκιάς Παλιάς» (Ψαρών 4 - Πλατεία Καραϊσκάκη).

- Η Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας τ. Δήμου Βερενίκης θα γίνει την Κυριακή 3 Φεβρουαρίου 2002 και ώρα 10 π.μ. στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου Περιστερίου (στάση Ευαγγελίστρια).

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΜΕ ΕΔΡΑ ΤΟ ΠΩΓΩΝΙ

Η Ομοσπονδία Πωγωνισίων, παρουσίασε σε ειδική εκδήλωση, στις 8 Δεκεμβρίου 2001, στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών, το Ευρωπαϊκό Κέντρο Ανάπτυξης Ελληνικού Πολιτισμού (Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου), το οποίο έχει έδρα το Πωγώνι.

Το Κέντρο απαρτίζεται από τον κορυφαίο κληρινό Πέτρο Λούκα - Χαϊκιά, το γιο του Χαράλαμπα, το Βαγγέλη Κώτσου, το Βαγγέλη Ρούμπα και τη Βασιλική Κοτίκα.

Ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Σταύρος Παππάς, επισήμανε στην ομιλία του (δημοσιεύεται στη σελ. 6), ότι το Κέντρο έρχεται να καλύψει ένα κενό που υπάρχει στην έρευνα, την καταγραφή και τη διάδοση της πολιτισμικής κληρονομιάς της Επαρχίας Πωγωνίου και της Ηπείρου γενικότερα.

Ο Κώστας Φακατσέλης μίλησε για την Πωγωνία μουσική, τα τραγούδια και τα μοιρολόγια, ενώ τους σκοπούς και τους στόχους του Κέντρου παρουσίασαν ο τραγουδιστής Βαγγέλης Κώτσου και ο καθηγητής Άλκης Ράπτης.

Η εκδήλωση έκλεισε με καλλιτεχνικό πρόγραμμα, στο οποίο συμμετείχαν η ορχήστρα του Πέτρου Λούκα - Χαϊκιά, το Πολυφωνικό Κτισμάτων Πωγωνίου και η χορωδία της Αδελφότητας Κερασσίου.

Το πρόγραμμα παρουσίασε η Σάσα Τριανταφυλλίδου, σύμβουλος της Ομοσπονδίας και της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας.

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Πρόεδρος: Σταύρος Παππάς (Κεράσσοβο, Α' Αντιπρόεδρος: Βασιλική Μάνου (Αγία Μαρίνα), Β' Αντιπρόεδρος: Γεώργιος Φετάνης (Κρυονέρι), Γ. Γραμματέας: Παναγιώτης Μηλιώνης (Δελβινάκι), Ειδ. Γραμματέας: Γρηγόρης Αρμπιρος (Βήσσανη), Ταμίας: Βασίλειος Λαμής (Λίμνη), Έφορος: Φωτεινή Βόκοθου (Χαραυγή), Πρόεδρος Επιστημονικής Επιτροπής Ανάπτυξης: Κων/νος Ζαχαράκης (Διμόκρονη), Πρόεδρος Δημογραφίας Ιστορικού και Πολιτιστικού Αρχείου Πωγωνίου: Κων/νος Φακατσέλης (Επρόβατο), Μέλη: Σάσα Τριανταφυλλίδου (Δρυμάδες), Σπυρίδων Βασιλείου (Περιστερί).

ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟΝ «ΠΥΡΡΟ»

Ο παλαιμάχος φωτογράφος Παναγιώτης Λάκκας, από τα Θεοδώριανα Άρτας, απέστειλε για το φωτογραφικό αρχείο του «ΠΥΡΡΟΥ» 40 φωτογραφίες του, οι οποίες αποτυπώνουν γεγονότα και τοπία της περιοχής.

Υποσχέθηκε ότι από το πλούσιο αρχείο του, θα μας παραχωρήσει και άλλες.

Τον ευχαριστούμε και του ευχόμαστε να συνεχίζει με την ίδια δύναμη και ζήλο την σπουδαία προσφορά του στον τόπο.

Θεοδωριανίτες στην υψηλότερη κορυφή των Τζουμέρκων, 1960.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ προς όλους τους Τζουμερκιώτες της ευρύτερης περιοχής Αθηνών, απευθύνει το Διοικητικό Συμβούλιο της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας Τζουμέρκων, με σκοπό τόσο την ενημέρωση για τους σκοπούς της, όσο και για συμμετοχή κάθε Τζουμερκιώτη στις Συνελεύσεις και Εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται στην Αθήνα και το καλοκαίρι στα Τζουμέρκα.

«Εμείς οι Τζουμερκιώτες - τονίζεται στην επιστολή - χρώνο με το χρόνο γινόμαστε και πιο υπερήφανοι για το λαϊκό μας πολιτισμό, που όλο και περισσότερο στοιχεία του ανακαλύπτουμε ψάχνοντας βαθιά στις ρίζες μας. Ο εντοπι-

σμός και η συλλογή στοιχείων και μαρτυριών ιστορικού και λαογραφικού ενδιαφέροντος, που αναδεικνύουν την ιστορική και πολιτιστική φυσιογνωμία του κάθε χωριού μας, συγκεντρώνονται και καταγράφονται με επιμέλεια από την Εταιρεία μας, για να διατηρηθούν και να αποδοθούν αναλλοίωτα και στις ανένυπες γενιές των Τζουμερκιωτών».

Όσοι επιθυμούν να επικοινωνήσουν και να συνδράμουν το έργο της Εταιρείας μπορούν να απευθύνονται στο κλημάκι Αθηνών της Εταιρείας, το οποίο αποτελούν οι: Πύρρος Παναγιώτη (010-9013217), Στέφανος Φίλος (010-7652452), Χρήστος Παπακίτσος (1010-5722020).

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Βορειοηπειρωτών θα τελέσει πανηγυρική Δοξολογία στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αθηνών την Κυριακή 17 Φεβρουαρίου 2002 και ώρα 12.30 π.μ. επί τη 88η επετείου της ανακηρύξεως της ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ (17-2-1914). Θα ακουθούνε κατάθεση στεφάνου στο Μνημείο του Αγνωστού Στρατιώτου.

Μια πρωτότυπη και πρότυπη τιμητική γιορτή της Αδελφότητας Θεοδωριανιτών στην Αθήνα

Του Λάμπρου Μάλαμα

Η πιο περήφανη λέξη στο ε-ξεληκτικό και πλούσιο ποιητικό λεξιλόγιο του ελληνοτισμού μας (έξω βέβαια από τη μπάχαλη και αποβλακωμένη εγκληματική, πομπηφιστική και βαρβάρωνιακή σημερινή «ανοικτή» κοινωνία) παραμένει η λέξη:

«Λεβεντιά ή λεβεντούργια ή λεβεντούση»!

Αυτή απεικονίζει ψυχικά και σωματικά, τον γνήσιο και υπέροχο Έλληνα! Αυτή η λέξη συνοψίζει τις πολλές αρετές της ρωμασύνης μας και ως ριζοκρατία από αρχαία επιδρομική θαλάσσινη ζωή.

Είναι λέξη που διαμορφώθηκε με το πέρασμα των καιρών, με έννοια και ουσία που ίσως δεν υπάρχει στο παγκόσμιο γλωσσικό οπλοστάσιο. Αυτή η λέξη ενσαρκώνεται κι εκφράζεται από συμπατριώτες που γεννήθηκαν κι εξορμήσαν ή και τρέφονται με τα παραδοσιακά μας ήθη οι νέες γενιές και με τον αγέρα και το θρούμπι από τα ψηλά μας Τζουμερκιώτικα βουνά! Τις κορφές που διαιωνίζουν τα λημέρια της θρυλικής μας Κλεφτουριάς, των Κατοσαντωνήνων και της νεότερης Ανταρτουσίας.

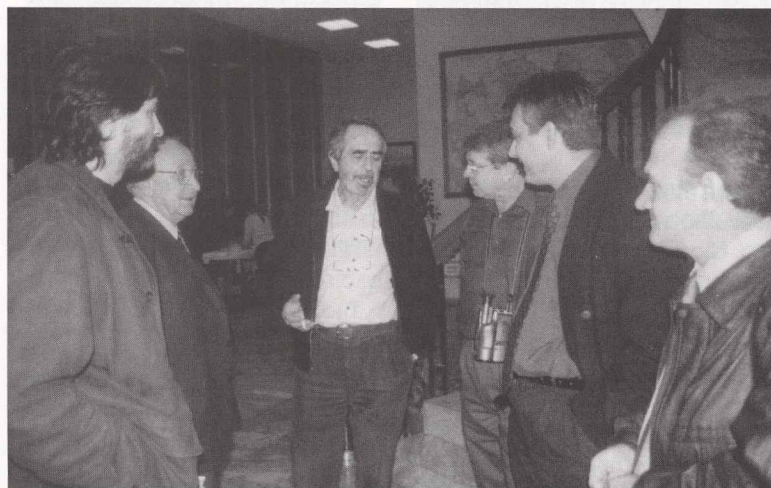
Τα Θεοδώριανα, πρώτα και καλύτερα! Και τ' Αθαμάνια, το Βουργαρέλι, το Τετράκωμο, η Χόσεψη, τα Λεπιανά, τα Πράμαντα, οι Μελισσοτριγυρί κ.ά. Αυτά τα χωριά μας έμειναν καμμένων πριγκιποχωρίων! Ριζωμένα σε οπλίσματα των Τζουμέρκων. Σε «κράκουρα» που τροχάν τα νύχια τους οι «σταυραστοί» του Κρυστάλλη. Με πεύκα κι έλατα και «γίδια που κρεμιούνται στους γκρεμούς» και με κηπάρια και «φενά πεζούλια» του Κοτζιούλη. Χωριά που μένουν τους χειμάνες ορφανά και τα μοιρολόγια θλιβά κι ο κουκουβάνιες.

Μα και χωριά π' αναγεννιούνται τα καλοκαίρια τα πολυδροσα μ' αχολοήματα των κοπαδιών, με μοσχορόδες αύρες και με πουλιώνε συναυλίες!

Σ' αυτά οι Θεοδωριανίτες - Αθηναίοι, όρ' οι πατριδοήτρες, με νου και με ψυχή, απαρσάδευτες τοποπατρίδας στα πατρογονικά και στα γενεθλιά τους κατατόπια, ζούνε πάντα με τ' όνειρο και την ελπίδα (όπως το επιβεβαίωσε στον γράφοντα κι ο ντόπιος ήγιος ο Πέτρος ο Σκουτέλας) να 'ρχονται γρήγορα τα καλοκαίρια! Να γίνονται από 20 ψυχές του χειμάνε, σε 2.500 τον Αύγουστο. Για ν' ανεβαίνουν και στο κορφοβήθοδο στα 2 χιλ. μέτρα και να χορεύουν αδερφικά την «Κωσπηλάτα και τα κρύα της νερά...».

Η διακεκριμένη Αδελφότητά τους στην Αθήνα, με τα 70χρονα του βίου της, τα 400 μέλη της, υπερκέρασε και επικράτησε την προτεραιότητα και το

Προς τιμή των 100 και πλέον δημοσιογράφων της Ηπειρωτικής Διασποράς

Δημοσιογραφική παρέα στο περιθώριο της εκδήλωσης: Από δεξιά Τάκης Παλαιολόγος, Κώστας Σαλαμούρας, Μπάμπης Αρτινός, Γιώργος Βότσης, Κώστας Μπατσής και ο συγγραφέας Γιάννης Καλπούζος.

χρέος που βάρυνε την άτυχη Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας... με μια καλλιτεχνική γιορτή, μια αθηναϊκή βραδιά που οργάνωσε το άξιο Διοικητικό της Συμβούλιο, με πρόεδρο τον κ. Σταύρο Σκουτέλα, προς τιμή 100 Ηπειρωτών Δημοσιογράφων της Διασποράς. Μ' ένα θαυμάσιο πρόγραμμα, τους απένειμε τιμητικές διακρίσεις. Η πρωτόγνωρη αυτή ομήγυρη έγινε την 1η Δεκέμβρη του 2001 στο Μέγαρο Ρουμελιωτών στο Κολωνάκι.

Εύλογα θα μπορούσε να νιώσει ο κάθε καλεσμένος, την αδερφοσύνη, τη χαρά, την τιμή και την περηφάνεια, ανάμεσα στους εκλεκτούς Θεοδωριανί-

τες. Η εξαίρετη αυτή κοινωνική οργάνωση, σε μόνον στοργική, θαρρείς, επισημάνε, εντόπισε, εκτίμησε και σύνδεσε τα δρώμενα στην Αθήνα δημοσιογραφικά παιδιά της Ηπείρου μας και τα επιβράβευσε για το μόχθο και «την προσφορά τους στην ελληνική δημοσιογραφία»...

Η όλη εκδήλωση συγκίνησε κι ενθουσίασε το κοινό της για την πρωτοτυπία της και πρωτόκλητη σε έμπνευση και οργάνωση. Το πλούσιο, εντυπωσιακό και συγκινητικό της πρόγραμμα, τό 'χανε χωρισμένο σε δύο μέρη. Το πρώτο, άρχισε μ' ένα σκάρτο του περιήγησης κληρινό Ν. Φιλίππιδη, το

Ο δημοσιογράφος Γιώργος Λακόπουλος με τη σύζυγό του Ολυμπία και τον διευθυντή του «Πύρρου» Ανδρέα Ρίζο. Ο Γιώργος Λακόπουλος είναι ο ένας από τους τέσσερις νεολαίους που πραγματοποίησαν στις 4 Φεβρουαρίου 1976 την πεζοπορία Άρτα - Αθήνα, ως διαμαρτυρία για την καθυστέρηση ολοκλήρωσης των έργων στο δρόμο Άρτας - Τρικάλων, θέμα στο οποίο αναφερθήκαμε στην προηγούμενη έκδοσή μας. Και τούτη η δημοσίευσή στον «Πύρρο» φαίνεται πως επαναφέρει στον φίλο Γιώργο παλιές στιγμές...

καιρείσμο του προέδρου της Αδελφότητας κι ένα τραγούδι του Μπέλλου. Ακολούθησε μια εύστοχη, περιεκτική, ουσιαστική και σπουδαία ομιλία του Θεοδωριανίτη συγγραφέα και λογοτέχνη Ρήγα Σκουτέλα, με θέμα «ΜΜΕ και δημοσιογράφοι», που τόνισε ιδιαίτερα τα καθήκοντα των πρώτων και των δεύτερων απέναντι στο τηλεοπτικό και αναγνωστικό τους κοινό, έξω από ιδιοτέλειες και άληδες σκοπιμότητες. Να υπηρέτουν αντικειμενικά την Αλήθεια, μακριά από την παραπληροφόρηση και την τηλετύφληση, που προσφέρουν για υποβολή, ύπνωση και αποβλάκωση του κοινού. Αλλά, για μια πραγματική εξυγίανση της δημοσιογραφίας, να φτάσει, όπως οφείλει, σε υψηλό επίπεδο διδακτικής και κοινωνικής λειτουργίας.

Στο β' μέρος είχαν ομαδικά χορωδιακά και παραδοσιακά τραγούδια με το συγκρότημα του Κ. Παυλόπουλου. Τραγούδια της τάβλης, με βαθιές συνκινησιακές απηχήσεις και επιδράσεις. Ο καλλιτέχνης Φιλίππιδης μάγεψε αθηναίους την κατάμεστη αίθουσα, με το κληρινό, τη φλογέρα και τη τζαμάρ, μ' εξαίσιες φωνές και ξεφαντώματα των Τζουμερκιωτών, με αυθόρμητο ενθουσιασμό σε ομαδικούς περικυκλούς χορούς!...

Στο τέλος, απόλαυσαν όλοι τα πολυγευστα εδέσματα και τις περίφημες ηπειρωτικές πίτες των γυναικών της Αδελφότητας. Το πρόγραμμα παρουσίασε η δημοσιογράφος Σοφία Νάκη - Κασελούρη.

Για τους Θεοδωριανίτες η μικρή γενετήρια πατρίδα, είναι πάντα στη σκέψη και στην καρδιά τους, σαν μία ευλαβική κιβωτός μνήμης προσφίλων μορφών, ηθών και ηθικών αξιών. Και με παρόμοιες εκδηλώσεις αποδείχνουν πως η ζωή δεν είναι μόνο ανία και θλίψη, μόνωση και αγωνία του σήμερα ή και αβεβαιότητα του αύριο, έτσι όπως τη δυσκολεύουν και την εκτρέπουν στην κοινωνία των πολλών, οι επιβαρυνόμενες άγνοια και έλλειψη πολιτικο-οικονομικές συνθήκες.

Η ζωή οφείλει να είναι και για τον ταλαίπωρο λαό μας που ξέρε να τη γεγουλάρει, αγάπη κι αδερφοσύνη, ενότητα και σύμπνοια, χαρά, τιμή και περηφάνια, για την οδότητα, για κάθε άνθρωπο, για κάθε οδοκλήρωμένη παιδείας ακεραίο πολιτή.

Γιατί η ζωή είναι μοναδική και σύντομη και διαβαίνει γρήγορα «σαν ποταμού νερό», όπως την είδαν και την τραγουδούσαν πνευματικοί μας πατέρες, σαν τον Βηλάρα και τον Παλαμά, η ζωή είναι πολυτίμητη, ακριβή «και ιερή και μία».

Σ.Σ.: Τιμητική διάκριση απονεμήθηκε στην εκδήλωση αυτή και στον Διευθυντή του «ΠΥΡΡΟΥ» Ανδρέα Ρίζο.

ΠΩΓΩΝΙ: «Ένα ακατέργαστο διαμάντι»

Συμπατριώτες και φίλοι της Ηπείρου, σας καλωσορίζω, σας ευχαριστώ εκ μέρους του Δ.Σ. της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΝΩΣΕΩΝ ΠΩΓΩΝΙΟΥ που αφέσατε τη ζεστή οικογενειακή θάληωρη και ήρθατε να ζήσετε την προσπάθειά μας, για την αναζήτηση νέων δρόμων εξόδων από τη συνεχιζόμενη μακροχρόνια νάρκη της παραμεθορίου Επαρχίας Πωγωνίου. Για τους φίλους, αρχίζω με μια στοιχειώδη τοπική προσέγγιση της σημερινής θέσεως της Επαρχίας.

Το τμήμα τούτου της Ηπείρου κατέχει τη Β.Δ. θέση της και βρίσκεται στο κέντρο των συνόρων Ελλάδος και Αλβανίας με 7 χωριά του, υπό την Αλβανική επικράτεια, όπως η Πολύτσανη, Χλωμό, Σχοδιάδες, Τσάτιστα, Μαυρόγερο, Σέληση και Σηπική. Βορειοδυτικά το Πωγωνί συνορεύει με την Αλβανία, ενώ στο εσωτερικό με τις Επαρχίες Κόνιτσας και Δωδώνης του Νομού Ιωαννίνων και την Επαρχία Φιλιππών του Νομού Θεσπρωτίας.

Πρωτεύουσα, μέχρι την απελευθέρωση του 1913 και για δέκα περίπου χρόνια μετά, είχε τη Βοστίνη (την μετέπειτα Πωγωνιανή). Ακολούθως, η πρωτεύουσα μεταφέρθηκε στο Δελβινάκι, το οποίο το 1949 έγινε Δήμος.

Σήμερα η Επαρχία Πωγωνίου έχει εντελώς νέα συγκρότηση, η οποία συντελέστηκε με τον πρόσφατο Νόμο 2539 (ΦΕΚ 244 Α/1997) για την Πρωτοβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση, τον γνωστό ως «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ».

Ο Νόμος αυτός αναγνώρισε για το Πωγωνί συνολικά 32 αυτοτελείς Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), μη λαμβάνοντας υπ' όψη φυσικά τους μικρούς οικισμούς, αλλά και τις Κοινότητες, οι οποίες συγχωνεύθηκαν με άλλες, λόγω συνενώσεων που έγιναν στο παρελθόν. Οι 32 Ο.Τ.Α. μειώθηκαν σε τέσσερις, με τη δημιουργία δύο Δήμων και δύο Κοινοτήτων:

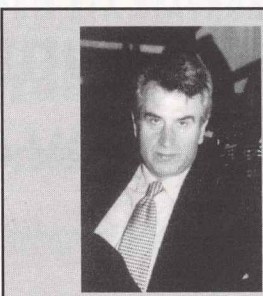
Δήμος Άνω Πωγωνίου, αποτελούμενος από 9 Κοινότητες με έδρα το Κεφαλόβρυσο.

Δήμος Δελβινακίου, αποτελούμενος από 1 Δήμο και 16 Κοινότητες με έδρα το Δελβινάκι.

Κοινότητα Λάβδανης, αποτελούμενη από 2 Κοινότητες με έδρα τη Λάβδανη.

Κοινότητα Πωγωνιανής, αποτελούμενη από 4 Κοινότητες με έδρα την Πωγωνιανή.

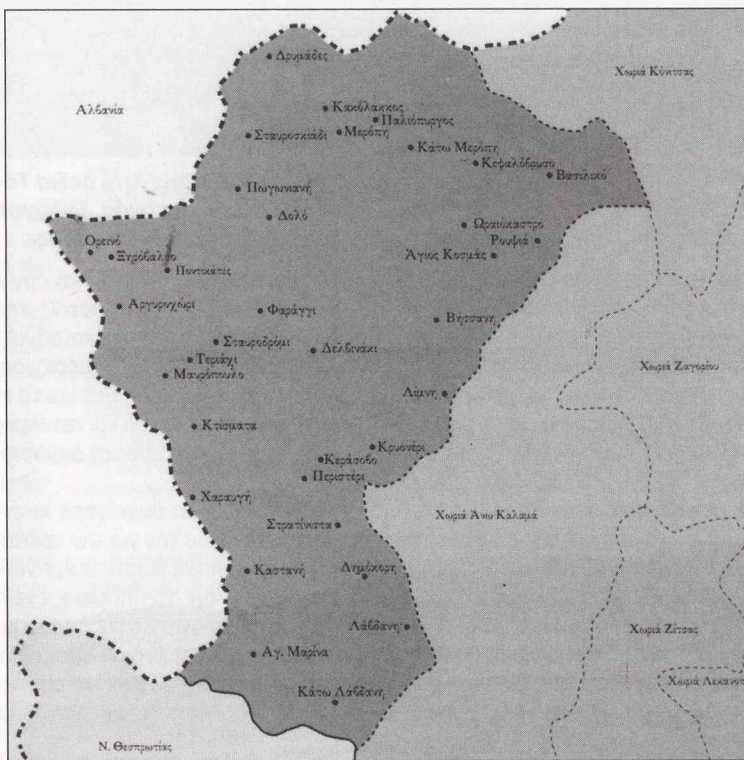
Συνολικά έκταση της Επαρχίας, 459 τετραγωνικά χιλιόμετρα (ο-

Του ΣΤΑΥΡΟΥ ΠΑΠΠΑ
Προέδρου της Ομοσπονδίας
Αδελφοτήτων και Ενώσεων
της Επαρχίας Πωγωνίου *

ρεινά το 13%, βοσκότοποι 70%, καλλιεργούμενες εκτάσεις 4%, ενώ τα δάση αντιστοιχούν στο 23%).

Στις πυρκαγιές του Αυγούστου του 2000 κάηκε έκταση περίπου 9% της Επαρχίας Πωγωνίου στις συνοριακές περιοχές προς Αλβανία.

Τα χωριά του Πωγωνίου. Χάρτης από το βιβλίο «Νομός Ιωαννίνων, σύγχρονη πολιτισμική γεωγραφία», έκδοση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων, 1998, με τη γενική επιμέλεια του Βασίλη Νιτσιάκου.

Πληθυσμός το 1913 - 20.000 κάτοικοι, το 1981 - 6.800, το 1991 - 6.400, το 2001 - 5.635. Πραγματικοί μόνιμοι κάτοικοι, 2.800 - 3.000, μαζί με τους αλλοδαπούς.

Τα πλέον ευδιάκριτα χαρακτηριστικά της προβληματικότητας της περιοχής είναι η γήρανση και η εγκατάλειψη των οικισμών. Ιδιαίτερα μετά το 1988, με την είσοδο των οικονομικών μεταναστών.

Άμεσος ο κίνδυνος συρρίκνωσης και πληθυσμιακής κατάρρευσης.

Στόχος, η ανακοπή της πληθυσμιακής συρρίκνωσης και η ανα-

στροφή για την υλοποίηση του στόχου είναι η ενίσχυση της οικονομικής δραστηριότητας και του οικονομικού αποτελέσματος, το οποίο πρέπει να συμβαδίζει με τη βελτίωση της ποιότητας ζωής και την ανάκτηση της ζωτικότητας ορισμένων οικιστικών κέντρων.

Η ένδειξη των πόρων στο Πωγωνί δυσχεραίνει την αναπτυξιακή στροφή. Ελάχιστη η κτηνοτροφία, συμπτωματική η γεωργία στον πρωτογενή τομέα. Η λειτουργία της «Μεταλλουργικής Βιομηχανίας Ηπείρου Α.Ε.», με απασχολούμενο δυναμικό 150 ατόμων, μεμονωμένα. Η τουριστική κίνηση ασήμαντη, καίτοι η περιοχή διαθέτει τουριστικούς πόρους. Σημαντικό το εισόδημα, το οποίο προέρχεται από συντάξεις και την απασχόληση στις κρατικές, αυτοδιοικητικές και άλλες δημόσιες υπηρεσίες.

Πιστεύω μας είναι ότι η ανα-

- Στη Γεωργία, ανάπτυξη και προώθηση ανταγωνιστικών οικονομικών δραστηριοτήτων αγροτοδιατροφικών προϊόντων υψηλής ποιότητας.

- Στον Τουρισμό, ποιοτικό ορεινό τουρισμό με την αξιοποίηση του εξαιρετικού φυσικού περιβάλλοντος.

- Στο Πολιτιστικό περιβάλλον, στροφή στις ρίζες της παράδοσης και τη μελέτη των λαογραφικών στοιχείων. Όταν γίνεται λόγος για την παράδοση, κυριαρχεί στη σκέψη μας η λαϊκή παράδοση. Δηλαδή ό,τι ονομάζουμε Λαογραφία: Λαϊκή τέχνη, δοξασίες, ήθη και έθιμα, μνημεία του λόγου, δημοτική μουσική και τραγούδια, παραδόσεις, κοινωνική οργάνωση, εκδηλώσεις της ζωής σ' όλους τους σταθμούς του βίου.

Πρόσδος, σημαίνει ότι το ένα πόδι πατάει στην παράδοση και το άλλο προχωρεί μπροστά. Στην εποχή μας, είναι περισσότερο επιτακτική η αναγκαιότητα της παράδοσης. Μόνο με τη δημιουργική αναφορά στην παράδοση και τις καθιερωμένες αξίες της, είναι δυνατό να αποφευχθεί ο πνευματικός λιμός και η κρίση της εποχής μας, καθώς πρόκειται, κυρίως, περί ηθικής κρίσεως και δοκιμασίας αξιών.

Είναι ιερή υποχρέωση η διατήρηση της παράδοσης, αλλά και ανάγκη για την πρόοδο.

Μ' αυτές τις σκέψεις η Ομοσπονδία Αδελφοτήτων και Ενώσεων Επαρχίας Πωγωνίου, βρίσκεται στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσει την ίδρυση του «Ευρωπαϊκού Κέντρου Ανάπτυξης Ελληνικού Πολιτισμού της Ηπείρου» υπό την προεδρία του κορυφαίου κληρινάστα Πετρούκα Χαλκιά, με έδρα το Πωγωνί. Μαζί του ο Χαράλαμπος Χαλκιάς και ο Βαγγέλης Κώτσος.

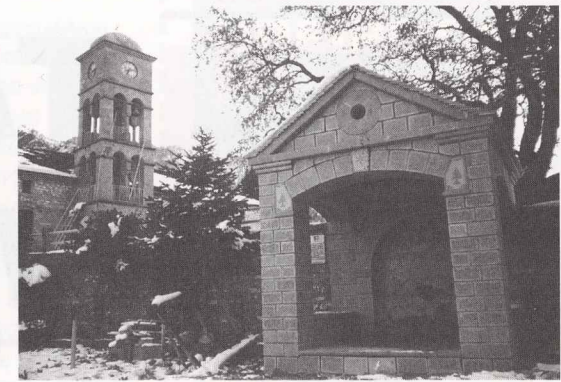
Στόχος των ανθρώπων που έχουν αναλάβει την πρωτοβουλία είναι η έρευνα και καταγραφή των δημοτικών τραγουδιών, η αρχειοθέτηση, οι βιβλιογραφικές αναφορές, η δημιουργία ταινιοθήκης για την ελληνική δημοτική μουσική, η διδασκαλία παραδοσιακών οργάνων και η εγκαθίδρυση ενός μουσείου για την παραδοσιακή μουσική, το οποίο θα λειτουργεί ως ζωντανός οργανισμός για τους ερευνητές.

*Ομιλία στην εκδήλωση της Ομοσπονδίας Πωγωνιστών στις 8 Δεκεμβρίου 2001, στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ «ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ»

Αδιάλειπτη προσφορά στους απόδημους και στον γενέθλιο τόπο

Κύριε Διευθυντά,

Με τη συμπλήρωση ενός χρόνου από την έκδοση του «ΠΥΡΡΟΥ», που ήταν τόσο γόνιμο και καρποφόρο, γιατί κατορθώσατε να σταθείτε συνεπείς στους μεγάλους στόχους που βάλατε, η Αδελφότητα μας, ο πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο αυτής, σας εύχονται από καρδιάς, να γιορτάσουμε όλοι μαζί και τα εκατοντάχρονα, εφόσον πρωτίστως και κυρίως ο «ΠΥΡΡΟΣ» εκφράζει το Ηπειρωτικό Αποδημικό Κίνημα, δηλαδή την «άληη Ηπειρο», που αγωνίζεται, που διεκδικεί και δημιουργεί.

Και τώρα στα δικά μας. Πολύπλευρες, όπως πάντα, οι δραστηριότητες της Αδελφότητάς μας και έχουμε:

● Τον Ιούλιο μήνα μήκαν τα θεμέλια της νέας πέτρινης πελεκητής «βρύσης της Παναγίας», στο μεσοχώρι του χωριού μας. Ήδη τελείωσε και θαυμάστε στη φωτογραφία, το Κιρασοβίτικο αυτό μαυστορικό πελεκητό πέτρινο κτίσμα - κόσμημα.

Είναι το Κιρασοβίτικο μεράκι, σμιλεμένο με περισή φροντίδα και αγάπη προς την παραδοσιακή μας μαυστορική τεχνική της πέτρας.

Των ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΑΜΑΡΑ, Προέδρου
ΚΩΣΤΑ ΖΙΟΥΛΗ, Γραμματέα

Το έργο αυτό κόστισε εκατομμύρια και ας είναι ευλογημένα και προκομμένα τα πανάξια χέρια των ξενιτεμένων παιδιών της αποδημίας, της Αμερικής, της εκεί ακμάζουσας Αδελφότητας Κερασοβιτών, γιατί η δαπάνη είναι δική τους, με μικρή συνεισφορά και της Αδελφότητας Αθηνών, όπως και όλη η επιμέλεια του έργου (σχέδιο - προγραμματισμός - εκτέλεση).

● Τον Αύγουστο μήνα (12-13) πραγματοποιήθηκαν οι πολιτιστικές εκδηλώσεις των Αδελφοτήτων του χωριού μας (Αθηνών - Κιάτου - Κορινθίας - Ιωαννίνων) και του Αγροτικού Συνεταιρισμού μας. Η επιτυχία εξασφαλισμένη. Πολλά «ευχαριστώ» ανήκουν στα παιδιά, νέους, άντρες και γυναίκες του χωριού μας, που πήραν μέρος σ' αυτές (όμιλοι τραγουδιού - χορού) και γυναίκες για καθαρισμό - ευημερισμό εκκλησιών - εξορκισμών, πηλατιών και ιερών μνημυσών (παραδοσιακά κόλβα) υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των ηρωικών προγόνων μας. Αυτά γίνονται κάθε χρόνο, έγινε έθιμο.

● Έτοιμο είναι και το ημερολόγιο του έτους 2002. Ομορφιές και εικόνες από το χωριό μας γεμίζουν και τις 12 έγχρωμες σελίδες αυτού, πέραν του εξωφύλλου, όπου δεσπόζει η μπρούτζινη προτομή της γεννήτρας Κερασοβίτισσας μάνας μας, έργο και αυτό της αγάπης των απόδημων παιδιών της Αμερικής.

● Το «ΚΕΡΑΣΟΒΟ», η τριμηνιαία εφημερίδα - περιοδικό μας, έφτασε τον αριθμό 80, και εκδίδεται συνέχεια και ανελλιπώς από το 1983 μέχρι σήμερα, ήτοι 19 χρόνια, ενώ η Αδελφότητά μας συμπλήρωσε ήδη 42 χρόνια από την ίδρυση της το 1959, πάντα μπροστά, πάντα για το καλό του χωριού μας.

● Η ετήσια συνεστιάση των μελών και των φίλων της, το κόψιμο της πίτας και η καθιερωμένη βράβευση των νέων που έχουν καταγωγή από το χωριό μας και είναι οι νέοι φοιτητές στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. της χώρας, προγραμματίστηκε να γίνουν στις 16 Φεβρουαρίου 2002.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ

Το πρόγραμμα των δραστηριοτήτων του έδωσε στη δημοσιότητα ο Σύνδεσμος Γυναικών Ηπείρου (Αθήνα), ως το τέλος Ιουλίου 2002.

Φεβρουάριος 2002: Στα Γιάννενα, στις 21 Φεβρουαρίου, ημέρα Πέμπτη και ώρα 9.00 μ.μ. στο κέντρο «ΛΙΑΡΙΤΣΙΑ» θα πραγματοποιηθεί ειδική εκδήλωση για τον εορτασμό της απελευθέρωσης της πόλης.

Μάρτιος 2002: Στις 8 Μαρτίου στα γραφεία του Συνδέσμου (Λέκκα 12 - Αθήνα) θα γιορταστεί η Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας.

Απρίλιος 2002: Στις 3 Απριλίου θα γίνει η Ετήσια Απολογιστική Γενική Συνέλευση.

Μάιος 2002: Τέλη Μαΐου εκδρομή στο Σούλι.

Ιούνιος 2002: Στις 19 Ιουνίου αποχαιρετιστήριο αντάμωμα των μελών του Συνδέσμου.

Ιούλιος 2002: Στις 4 Ιουλίου στην Άρτα, ο Σύνδεσμος θα συμμετάσχει στον εορτασμό για τη Μάχη του Πέτα.

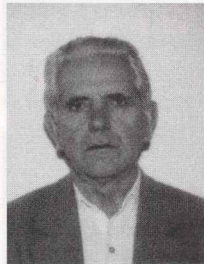
Τηλέφωνα επικοινωνίας: 010-8025598, 6136987

«Η πίτα της Ηπειρώτισσας»

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ στον Εθελοντισμό, ήταν η φετινή γιορτή του Συνδέσμου «Η Πίτα της Ηπειρώτισσας», που έγινε στις 19 Ιανουαρίου 2002, στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών.

«Ο εθελοντισμός είναι το ζητούμενο σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής μας ζωής, η αφιλοκερδής προσφορά εργασίας, η οποία προσφέρει ίσως πηγή ενέργειας και ψυχικής δύναμης, για τη βελτίωση του εαυτού μας και της προσφοράς στον συνάνθρωπό μας. Το πιο αποτελεσματικό μέσο σύγχρονης κοινωνικής δράσης», τόνισε στην ομιλία της η πρόεδρος του Συνδέσμου Εύα Χαλαστά. Ήταν μια πολιτιστική συνάντηση, η οποία προσέφερε πολλή. Μηνύματα, μουσική, χορό, τραγούδι και ποίηση. Οι Ηπειρώτισσες συνεχίζουν, με υπομονή και θέληση για προσφορά, την παράδοση. Ως τρισεγγόνες της Δέσπωσης, μοιράζουν απλόχερα το πνεύμα της αγάπης, της συντροφικότητας και της αλληλεγγύης και το κάνουν πράξη για όλο το χρόνο.

Στο καλλιτεχνικό μέρος του προγράμματος πήραν μέρος: Η χορωδία της ΕΡΤ, οι τραγουδιστές Στυλιανός Μπέλλος, Γιώργος Κούρτης, Ηλίας Κόντης, Ανθούλα Νούση, Έφη Τέλη, οι μουσικοί Αλέξανδρος Αρκαδόπουλος, Βασίλης Τόλης, Χρήστος Ζούμπας, Βαγγέλης Κουμζής, Νίκος Κοντός και το χορευτικό συγκρότημα του Συλλόγου Ηπειρωτών Άνω Λοισίων. Το πρόγραμμα παρουσίασαν οι κυρίες Αγάπη Κυρίστη και Γιάννα Κόντη. Πολλές οι παρουσίες πολιτικών παραγόντων και εκπροσώπων κοινωνικών φορέων, οι οποίοι δεξιώθηκαν μετά το τέλος της εκδήλωσης και είχαν την ευκαιρία να επικοινωνήσουν και να ανταλλάξουν απόψεις για τα Ηπειρωτικά θέματα.

ΤΟΥ
ΣΠΥΡΟΥ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΥ

ΦΙΛΟΛΟΓΟΥ -
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ,
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

1. Ηπειρώτες Ευεργέτες

Λαμπρό Ηπειρώτες που έζησαν, κυρίως, στο εξωτερικό και μόχθησαν σε όλη τους τη ζωή, άφησαν τους καρπούς των μόχθων τους για κοινωφελείς σκοπούς. Έτσι σχηματίστηκαν τα **Κληροδοτήματα** που απέβλεπαν, βασικά στην προαγωγή της Παιδείας, της υγείας και της κοινωνικής πρόνοιας. Άλλα απ' αυτά τα Κληροδοτήματα απέβλεπαν στην εξυπηρέτηση του νεοσύστατου Ελληνικού Κράτους: **Με χρήματα μεγάλων Ηπειρωτών Ευεργετών δημιουργήθηκε το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, το Μετσόβειο Πολυτεχνείο, το Εθνικό Στάδιο, το Ζάππειο, η Ριζάρειος Σχολή και τόσα άλλα λαμπρά οικοδομήματα που και σήμερα κοσμούν την πρωτεύουσα του Ελληνικού Κράτους.**

Άλλα απ' τα Κληροδοτήματα απέβλεπαν στην ανακούφιση και την προαγωγή των Ηπειρωτικών λαού που στέναζε κάτω απ' το ζυγό της σκλαβιάς.

Με τις διαθήκες τους εξέφρασαν οι Ηπειρώτες ευεργέτες, κατά τρόπο σαφή, τη βούλησή τους και καθόρισαν τον τρόπο με τον οποίο ήθελαν να γίνει η διοίκηση και η διαχείριση των κληροδοτημάτων τους. Και όσον μεν αφορά τις περιοχές του ελεύθερου Ελληνικού Κράτους, αυτό ήταν εφικτό. Δε συνέβη, όμως, το ίδιο με τον Ηπειρωτικό χώρο που βρέθηκε, μέχρι το 1913, υπό τον τουρκικό ζυγό. Εδώ το καθεστώς της διοίκησης και της διαχείρισης των Κληροδοτημάτων οργανώθηκε με βάση την τουρκική νομοθεσία που επέτρεπε, κατά περιοχές, την οργάνωση των Χριστιανικών Κοινοτήτων.

Δεν μπορούμε, ασφαλώς, να καυχήσουμε σήμερα, για τον τρόπο με τον οποίο γινόνταν στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, η διοίκηση και η διαχείριση των Ηπειρωτικών Κληροδοτημάτων. Οι ιστορικές μαρτυρίες που έρχονται απ' το παρελθόν είναι αρκετά διαφωτιστικές στο σημείο αυτό.

Σε έκθεση διαχείρισης των Ελεών Ιωαννίνων του έτους 1879, διαβάζουμε:

«Είναι λυπηρό, και με συντριβή ψυχής ομολογούμε, πως η διαχείριση των Αγαθοεργών καταστημάτων δε γινόταν πάντα, όπως έπρεπε».

Μόνη εξαίρεση, κατά τον Ι. Λα-

μπρίδη - γνωστό γιατρό και συγγραφέα του 19ου αιώνα - αποτελεί η εποχή του Αλή πασά.

«Οι επί της εποχής του Αλή Πασά επιτροποι - γράφει - ου μόνο εσέβοντο τας διαθήκας των ασιδίων ευεργετών της πόλεως και εξετέλουν μετά θρησκευτικής ευλαβείας τας εντολάς αυτών, αλλά και εξ ιδίων ουτοι προθύμως επιλήρουν το ελλείπον, σάκις τα υπέρ των διαφόρων αγαθοεργών διατεθέντα, δεν επήκουν».

Και προσθέτει:

«Μετά την πτώση του σατράπου εκείνου σπανίως η διαχείρισις, κατά το πνεύμα και το γράμμα των διαθηκών, εξετελέσθη».

Η παρατήρηση αυτή του Λαμπρίδη ισχύει, δυστυχώς, για όλα τα Κληροδοτήματα μέχρι σήμερα. Αυτό οφείλεται βασικά σε δύο λόγους: στο καθεστώς που διέπει, μέχρι σήμερα, τη διοίκηση και τη διαχείριση των Κληροδοτημάτων και στην - εγκληματική - αδιαφορία του Κράτους.

2. Το νομικό καθεστώς των Κληροδοτημάτων

Απ' το 1920 το Ελληνικό Κράτος θέλησε να ρυθμίσει το θέμα των περιουσιών και των πόρων που διαχειρίζονταν, κατά την Τουρκοκρατία, οι Χριστιανικές Κοινότητες. Αυτές καταργήθηκαν με το νόμο 2508/1920. Εξαίρεθηκε απ' τη ρύθμιση αυτή ο **νόμος Ιωαννίνων** και καθορίστηκε - το 1926 - πως η διοίκηση και η διαχείριση των περιουσιών των τέως χριστιανικών κοινοτήτων Ιωαννίνων ενεργείται από Εφοροεπιτροπεία της πόλης των Ιωαννίνων. Παλιότερα - και μέχρι το 1967 - τα μέλη της Εφοροεπιτροπείας εκλέγονταν - σήμερα διορίζονται απ' το Μητροπολίτη!!!

Το 1939 - επί δικτατορίας Μεταξά - εκδόθηκε ο νόμος 2039, με τον οποίο τροποποιήθηκαν, συμπληρώθηκαν και κωδικοποιήθηκαν οι νόμοι που αφορούσαν την εκκαθάριση και διοίκηση των κληρονομιών, κληροδοσιών και δωρεών που αφιόνονταν στο κράτος για κοινωφελείς σκοπούς. Με το νόμο αυτό κατοχυρώθηκε νομοθετικά η πιστή εκτέλεση και ο σεβασμός της τελευταίας βούλησης του διαθέτη. Το τραγικό και σ' αυτή την περίπτωση είναι πως ο ίδιος νόμος που κατοχύρωνε - υποτίθεται - την

πιστή εκτέλεση της τελευταίας βούλησης του διαθέτη, εξαιρούσε απ' τον τρόπο διοίκησης και διαχείρισης τα Κληροδοτήματα των Ιωαννίνων, για τα οποία ίσχυε το διάταγμα του 1926, δηλαδή καθεστώς χειρότερο και από αυτό της Τουρκοκρατίας. Και το πιο τραγικό απ' όλα. Ενώ ο νόμος του 1939 τροποποιήθηκε το 1984 (ν. 1473/84) και ισχύει θεωρητικά και για την υπόλοιπη Ελλάδα, ο τροποποιημένος νόμος ακόμα μέχρι σήμερα δεν εφαρμόστηκε. Και αυτό χάρη στην αδιαφορία του Κράτους.

3. Η κρατική αδιαφορία και η σημερινή κατάσταση

Σύμφωνα με το νόμο 2039/39 τα Κληροδοτήματα λειτουργούν υπό την εποπτεία του **Υπουργείου Οικονομικών** και του συναρμόδιου, κατά περίπτωση, Υπουργείου.

Τέτοια εποπτεία απ' το επίσημο Κράτος δεν υπάρχει. Η αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομικών βρίσκεται, εδώ και χρόνια, υπό διάλυση. Στα δήλη υπουργεία οι αρμόδιες διευθύνσεις βρίσκονται στα χαρτιά. Αγνοούν εντελώς την ύπαρξη Κληροδοτημάτων, τα οποία - υποτίθεται - εποπτεύουν και ελέγχουν.

Έτσι δε γίνεται κανένας έλεγχος, δεν υπάρχει καμιά εποπτεία. Οι διάφοροι επιτάξεις που βρέθηκαν, κατά καιρούς, να διαχειρίζονται τα διάφορα Κληροδοτήματα - χωρίς οι περισσότεροι να έχουν σχέση με αυτά - ενεργούν, όχι σύμφωνα με τη βούληση του διαθέτη, αλλά σύμφωνα με τη βούλησή τους και το συμφέρον τους. Διαχειρίζονται τεράστια ποσά ανεξέλεγκτα, εκμεταλλευόμενοι την ανυπαρξία και την αδιαφορία του «εποπτεύοντος» Κράτους.

Το νομικό καθεστώς που δίνει τη διοίκηση και τη διαχείριση των Κληροδοτημάτων είναι εντελώς αναχρονιστικό και αποτελεί πραγματική τροχοπέδη στην αξιοποίηση τεράστιων περιουσιών που αφέθηκαν για κοινωφελείς σκοπούς. Αν κάπου βρεθούν μερικοί έντιμοι διαχειριστές που φιλοδοξούν να αξιοποιήσουν τα Κληροδοτήματα που διαχειρίζονται, αυτοί συντριβονται - και εγκαταλείπουν την προσπάθεια - μπροστά στις σκληρές γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Την ευθύνη γι' αυτή την απαράδεκτη κατάσταση τη φέρνει το επίσημο κράτος.

4. Τι έγινε μέχρι σήμερα

Στην προσπάθεια για τη βελτίωση αυτής της απαράδεκτης κατάστασης πρωτοστάτησαν κατά την **περίοδο 1983 - 1986, η Πανεπιστημιακή Συνομοσπονδία Ελλάδας και ο Δήμος Ιωαννίνων**. Και ενώ αρχικά το Υπουργείο Οικονομικών έδειξε ότι είναι πρόθυμο να ξεκαθαρίσει το θέμα των Κληροδοτημάτων, γρήγορα, όπως συμβαίνει συνήθως, επέδειξε τραγική αδιαφορία.

Έτσι, την υπόθεση πήραν στα χέρια τους, οι μαζικοί φορείς της Ηπείρου, το 1997, με επικεφαλής, πάλι, την Πανεπιστημιακή Συνομοσπονδία Ελλάδας, και δημιούργησαν την **Επιτροπή Αγώνα για τα Ηπειρωτικά Κληροδοτήματα**.

Με ενέργειες της Επιτροπής Αγώνα:

α) Το θέμα απασχόλησε την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής των Ελλήνων, η οποία με την από 25-6-1999 ομόφωνη απόφασή της, ζήτησε από το Υπουργείο Οικονομικών τη ρύθμιση του θέματος των Κληροδοτημάτων και απαίτησε να εφαρμοστεί η ισονομία και η ισοπολιτεία στην πόλη των Ιωαννίνων, με την εφαρμογή του Συντάγματος και το σεβασμό της βούλησης των ευεργετών.

β) Η Βουλή των Ελλήνων, κατά την τελευταία τροποποίηση του Συντάγματος, προσέθεσε στο άρθρο 109, παράγραφο, με την οποία υποχρεώνει την Πολιτεία νομοθετικά να ορίσει τη διοίκηση και τη διαχείριση των Κληροδοτημάτων, σύμφωνα με τη βούληση των ευεργετών.

γ) Το Υπουργείο Οικονομικών συνέστησε Ειδική Επιτροπή, η οποία, σε εφαρμογή του άρθρου 109 του Συντάγματος, συντάσσει νέο Κώδικα Εθνικών Κληροδοτημάτων. Το έργο της επιτροπής αυτής βρίσκεται προς το τέλος της.

5. Τι πρέπει να γίνει

Πρώτα απ' όλα το, κατά βάση, αρμόδιο **Υπουργείο Οικονομικών** να πάρει στα

σοβαρά το θέμα των Κληροδοτημάτων, το οποίο πρέπει να πάρει άμεση προτεραιότητα.

Συγκεκριμένα πρέπει:

α) Ο νέος κώδικας εθνικών κληροδοτημάτων να έρθει σύντομα στη Βουλή και να γίνει νόμος του Κράτους. Ο νόμος αυτός πρέπει να είναι σαφής και να μην αφήνει περιθώρια παρεξήγησης. Ιδιαίτερα με το νόμο αυτό πρέπει να εξαιρεθούν όλες οι κατά καιρούς διατάξεις που θεσπίστηκαν σε περιόδους δικτατορικών καθεστώτων, διατάξεις αντίθετες με το Σύνταγμα και τη βούληση των ευεργετών. Αυτό ακριβώς συμβαίνει με τα Παλαιά Κληροδοτήματα (της εποχής της Τουρκοκρατίας) των Ιωαννίνων.

β) Η Διεύθυνση Εθνικών Κληροδοτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών να αναδιοργανωθεί και να στελεχωθεί με το αναγκαίο επιστημονικό προσωπικό.

γ) Να γίνει συστηματική καταγραφή όλων των Κληροδοτημάτων και, με βάση τις διαθήκες των ευεργετών μας, να καθοριστεί τρόπος διοίκησης και διαχείρισής τους, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 109 του Συντάγματος.

δ) Να διαταχθεί, από αρμόδια οικονομικά όργανα, **λεπτομερής διαχειριστικός και οικονομικός έλεγχος** όλων των Κληροδοτημάτων, για να φανεί η μέχρι τώρα διαχείρισή τους. Για κάθε Κληροδοτήριο να συνταχθεί ειδική έκθεση. Όπου διαπιστωθούν παραλείψεις, παρατυπίες και οικονομικές ατασθαλίες να παραπεμφθούν στη Δικαιοσύνη και να επιβληθούν οι επιβαλλόμενες κυρώσεις.

Εδώ επισημαίνω πως η κακή διοίκηση των Κληροδοτημάτων συνεπάγεται - σύμφωνα με το Νόμο - όχι μόνο διοικητικές αλλά και ποινικές ευθύνες.

6. Η σημασία των Κληροδοτημάτων για την Ήπειρο

Για μας τους Ηπειρώτες το θέμα των Κληροδοτημάτων είναι σοβαρό, ένα από τα σοβαρότερα θέματα που πρέπει να απασχολήσει όλους μας.

Είναι, πρώτα, θέμα οικονομικό.

Σε εποχή βαθιάς οικονομικής κρίσης, σε εποχή που ο λαός μας καλείται καθημερινά σε αναπόφευκτες θυσίες, είναι αδιανόστο να εξακολουθεί, αντίθετα προς τις διαθήκες των ευεργετών μας, αντίθετα προς το Σύνταγμα και τους νόμους, η ανεξέλεγκτη - γιατί όχι και ιδιότροπη σε ορισμένες περιπτώσεις - διαχείριση περιουσιών που δικαιωματικά ανήκουν στο λαό μας. Αν αυτό το θέμα αφορά ολόκληρο το Έθνος, αφορά ιδιαίτερα εμάς τους Ηπειρώτες. Μι-

λώντας το 1925 στην Τέταρτη Εθνοσυνέλευση, ο ηπηρεξούσιος Σκευός Ζερβός, τόνιζε:

«Τα εθνικά ημών Κληροδοτήματα, δεόντως, διευθυνόμενα, εκτελούμενα επακριβώς και συμφώνως προς τους όρους των ευεργετών των, αδιαλείπτως και αυστηρώς επιτηρούμενα, θα παράσχωσι ασφαλή και πλούσια τα μέσα διά των οποίων θα επιτευχθεί πλήρως και ταχεία η αναμόρφωση και η αναγέννηση του Έθνους».

Και κατέληξε:

«Αν μπορούσε να αναγεννηθεί η Ελλάδα, δε θα μπορούσε άραγε να αναγεννηθεί η Ήπειρος, που θεωρείται και είναι η πατρίδα των ευεργετών».

Και αντί για αναγέννηση, γνωρίζουμε όλοι μας τα χάλια της. Όλοι οι επίσημοι διεθνείς οργανισμοί σήμερα κατατάσσουν την Ήπειρο στην πιο φτωχή περιοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θέμα, έπειτα, κοινωνικό, πολιτικό.

Σε μια δημοκρατική κοινωνία οι διορισμένες, από οποιονδήποτε, πλειοψηφίες, όπως συμβαίνει, δυστυχώς, δεν έχουν - δεν μπορεί και δεν πρέπει να έχουν - θέση.

Θέλουμε, επίσης, κάθε οργανισμός που διαχειρίζεται δημόσιες περιουσίες να υπόκειται σε κοινωνικό έλεγχο, αυστηρό μάλιστα.

Δεν μπορεί η επίσημη Πολιτεία να ψηφίζει Συντάγματα και Νόμους, δεν μπορεί να κατοχυρώνει συνταγματικά και νομοθετικά την πιστή και επακριβή εκτέλεση της βούλησης των ευεργετών μας, και η ίδια να έρχεται, με τα όργανά της, και να δείχνει πλήρη αδιαφορία.

Θέμα, τέλος, ηθικό.

Οι μεγάλοι μας ευεργέτες δεν ήταν τυχαίοι άνθρωποι. Ούτε απέκτησαν τα χρήματά τους χωρίς μόχθο και προσωπικές θυσίες. Υπήρξαν τα πιο εκλεκτά τέκνα του λαού μας. Ένωσαν βαθιά μέσα στην ψυχή τους το χρέος προς την Πατρίδα. Άφησαν τους καρπούς των μόχθων τους για σκοπούς κοινωφελείς. Όρισαν με σαφήνεια τον τρόπο με τον οποίο επιθυμούσαν να γίνει η διοίκηση και η διαχείριση των περιουσιών τους. Μέσα από τις διαθήκες τους έρχεται προς όλους μας απρόσμενη και φοβερή η φωνή τους:

«Πας έλλην, χωρίς εξαίρεσιν έχει το δικαίωμα να επαγρυπνήση την εκτέλεσιν της παρούσης διαθήκης μου», είναι η υποθήκη του Ευάγγελου Ζάππα.

«Επιθυμώ ίνα η διαθήκη μου έχη την ισχύν και το κύρος εν παντί καιρώ και τόπω και ενώπιον κριτηρίου καθεστώτος επί της γης, ώστε μηδεάνθρωπος, άνδρωπον, όσα διέταξα ανατρέπειν ή παρενοχλείν επί οποιαδήποτε αιτία και προφάσει», γράφει ο Νικόλαος Ζωσιμάς, εξ ονόματος

της Αδεφφότητας των Ζωσιμάδων.

Αυτή τη φωνή τους έχουμε εμείς οι Ηπειρώτες το δικαίωμα να την αγνοήσουμε; Μπορούμε να αντιπαρεθίσουμε, στη δική τους μεγαλόψυχη ευεργεσία, τη δική μας στενόκαρδη αχαριστία, αγνώντας την πικρή αλήθεια που μας στέλνουν απ' τη μακρινή αρχαιότητα οι πρόγονοί μας, πως «τη αχαριστία έπεται η αναισχυντία»; Θα εξακολουθήσουμε κι εμείς, οι ελεύθεροι και υπεύθυνοι πολίτες, να συμπεριεσώμαστε με ένα επίσημο κράτος, με ορισμένους βολεμένους άρχοντες, που παραδέρνουν μέσα σε μια απαράδεκτη αδιαφορία; Αδιαφορία, που τελικά στρέφεται εναντίον μας; Αυτό είναι το μήνυμα που μας στέλνει, μέσα από τον επιστημονικό λόγο του - που εκφωνήθηκε στη Μητροπολίτη Ιωαννίνων το 1879 - ο γιατρός και λόγιος **Ιωάννης Λαμπρίδης**, υπενθυμίζοντας ότι:

«Μόνον η πιστή και έμφρων διαχείρισις συνωδά προς τας των ευεργετών διατάξεις εξασφαλίζει το μέλλον των κοινωνιών, εξεγείρουσα την άμνησιν και άλλων αγαθών πατριωτών προς μίμνησιν των προγεγεσμένων».

Η αρρώστια που μας δέρνει, ως κοινωνία, ως κράτος είναι βαριά. Σύμπτωμά της χαρακτηριστικό η αδιαφορία για όλους και για όλα. Ο καθένας κοιτάζει πώς να βοηθήσει τον εαυτό του, πώς να εξασφαλίσει τη θεσούλα του, πώς να κατοχυρώσει τα συμφέροντά του.

Σε πρόσφατη δημοσκόπηση, όπως θα διαβάσατε, το 85% των Ελλήνων πιστεύει πως η δημόσια ζωή του τόπου είναι συσφασμένη με τη διαφθορά. Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως, όπως οι άνθρωποι, έτσι οι λαοί και οι κοινωνίες παθαίνουν «μυθριδατισμό», όταν το φάρμακο της αδιαφορίας τους προσφέρεται με μικρές και προσεκτικά κανονισμένες δόσεις.

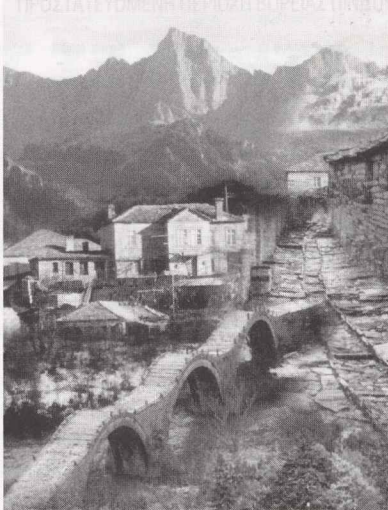
Απ' αυτή τη βαριά αρρώστια δεν έχουμε το δικαίωμα να προσβληθούμε. Αυτό μας το επιβάλλει, πρώτα, η ιδιαίτερη πατρίδα μας, η Ήπειρος, η πιο απομονωμένη και παραμελημένη περιοχή της Ελλάδας. Μας το επιβάλλουν, έπειτα, οι γενιές που έρχονται και θα παραλάβουν από εμάς τη σκυτάλη του μεγάλου και σκληρού αγώνα για την εθνική μας επιβίωση. Μας το επιβάλλουν, τέλος, και κυρίως αυτοί, οι μεγάλοι ευεργέτες μας.

Η φωνή τους, όπως βγάνει μέσα απ' τις διαθήκες τους, μετουσιώνεται σε ποδυδάκρυτη και ποθυπλήνη ικεσία: υψώνεται σε μάθημα αυστηρό και δεν μπορούμε να του ξεφύγουμε. Γίνεται κραυγή και χρέος έχουμε να την ακούσουμε.

Στο χέρι όλων μας είναι, απ' εδώ και μπρος, να προχωρήσουμε και να ολοκληρώσουμε το χρέος μας.

ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε. ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «Οδηγώντας στην ανάπτυξη»

ΠΡΩΤΑΤΕΥΟΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΒΟΡΕΙΑΣ ΠΙΝΔΟΥ

Η Αναπτυξιακή Εταιρεία ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε. ιδρύθηκε το έτος 1980, από δύο κρατικές τράπεζες, την ΑΤΕ και την ΕΤΒΑ ΑΕ, με έδρα τα Ιωάννινα και σκοπό να συμβάλει στην ανάπτυξη, αξιοποίηση, διαχείριση, συντήρηση και προστασία των φυσικών πόρων της Ηπείρου, ώστε να μεγιστοποιηθεί η παραγωγή αγαθών και ωφελειών από αυτά, σε κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο.

Στη συνέχεια το σώμα των μετόχων διευρύνθηκε και από το 1996 και μετά συμπεριλαμβάνει τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων, τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσπρωτίας, τις ΤΕΔΚ Νομών Ιωαννίνων και Πρεβέζης, όλους τους Δήμους και Κοινότητες του Ν. Ιωαννίνων, τους Δήμους Ηγουμενίτσας και Άρτας και την Ε.Α.Σ. Ιωαννίνων.

Με ενέργειες που καθύπτουν παραγωγικές δραστηριότητες, εκπόνηση μελετών, διαχείριση και υποποίηση Εθνικών και Ευρωπαϊκών προγραμμάτων στην περιοχή της Ηπείρου και συνεργαζόμενη στενά με όλες τις Υπηρεσίες και τους τοπικούς φορείς, η ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε. έχει καθιερωθεί ως μοχλός ανάπτυξης της τοπικής δράσης της. Καταβάλλεται δε στην κατηγορία των «επιχειρήσεων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης». Λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες των Α.Ε. και διοικείται από 9μελή Διοικητικό Συμβούλιο.

Στα 20 χρόνια λειτουργίας της, εφημερώνει, ενεργοποιεί, υποκινεί και υποβοηθά κάθε ανθρώπινη επενδυτική δραστηριότητα και παραγωγική πρωτοβουλία, με απώτερο στόχο να συμβάλει στην άρση της προβληματικότητας των μειονεκτικών περιοχών της Ηπείρου και στην αξιοποίηση των πλάσις φύσεως πόρων με παράλληλη προστασία του περιβάλλοντος.

ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Πλατεία Πύρρου & Μιχαήλ Αγγελίου
45332 Ιωάννινα
Τηλ.: 06540 -
36686 - 74187 - 76102
Fax: 06510 - 33419
webpage: www.epirusa.gr
e-mail: epirusa@epirusa.gr

Σύνδεση των Τζουμέρκων με την Εγνατία Οδό

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΟΥ ΣΥΡΡΑΚΟΥ - ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ - ΜΠΑΛΝΤΟΥΜΑΣ

ΣΤΡΟΦΕΣ ΤΣΙΜΟΒΟΥ:

● ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1958, 28 ΝΕΚΡΟΙ

● ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2001 - ΤΟ ΙΔΙΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΤΡΙΣΑΓΙΟ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

Το Σάββατο 22 Δεκεμβρίου 2001 τελέστηκε από το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Τζουμέρκων, μνημόσυνο στον Ιερό Ναό Ταξιαρχών Πετροβουνίου και στη συνέχεια Τρισάγιο στον τόπο του τραγικού δυστυχήματος του Τσιμόβου, στη μνήμη των θυμάτων που έχασαν τη ζωή τους και ξεκληρίστηκαν οικογένειες πριν από 43 χρόνια.

Παρ' όλες τις πρωτοφανείς δύσκολες καιρικές συνθήκες που επικρατούσαν στην περιοχή, η συμμετοχή των συγγενών και φίλων των θυμάτων ήταν μεγάλη.

Ο Δήμαρχος κ. Άγγελος Βάσιος, αναφερόμενος σε δηλώσεις τους στο τραγικό δυστύχημα, τόνισε:

«Τιμούμε σήμερα σ' αυτόν εδώ τον τόπο τη μνήμη 28 δικών μας ανθρώπων και του οδηγού του λεωφορείου, που πριν από 43 χρόνια, ακριβώς τη μέρα αυτή, επιστρέφοντας στα χωριά τους για Χριστούγεννα, βρήκαν τραγικό θάνατο από την ξαφνική πτώση του λεωφορείου της γραμμής στην απόκρημνη χαράδρα του Αράχθου.

Ήταν τότε ευθύνη της Πολιτείας για το τραγικό αυτό γεγονός, γιατί η στενότητα του δρόμου που είχε κατασκευαστεί με «παράμινες - κασμάδες» και χέρια εργατών, δεν επέτρεψε στον οδηγό να περάσει κι αυτή τη μοιραία επικίνδυνη στροφή, με αποτέλεσμα το λεωφορείο μαζί με τους επιβάτες να βρεθεί στο γκρεμό.

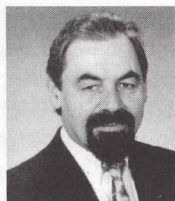
Από τότε ως σήμερα, παρόλο που πέρασαν 43 χρόνια και παρά το γεγονός ότι έχουν συμβεί και άλλα θανατηφόρα δυστυχήματα σ' αυτόν το δρόμο, δεν έχει κάνει σχεδόν τίποτα η Πολιτεία, αφού **πολλά σημεία του δρόμου είναι όπως πρωτόγονοι**, τα δε βράχια κρεμοστέκονται πάντα απειλητικά και οι συνεχείς ξαφνικές πτώσεις τους εγκυμονούν κινδύνους από καταπαθαώσεις σε ντόπιους και επισκέπτες.

Ο Δήμος Τζουμέρκων στη μνήμη όλων αυτών των αθών θυμάτων, αναλαμβάνει από φέτος και για κάθε επόμενο χρόνο το μνημόσυνο και τρισάγιο στον τόπο του δυστυχήματος, ενώ παράλληλα δεν σταματάμε να αγωνιζόμαστε και να φωνάζουμε προς την αρμόδια Πολιτεία, να συνειδητοποιήσει επιτέλους την υποχρέωση που έχει προς τους κατοίκους των Τζουμέρκων.

Εύχομαι και θέλω να πιστεύω πως φέτος, το 2002 θα φωτίσει τους αρμόδιους της πολιτείας να δουν ουσιαστικά το πρόβλημά μας.

Η σημερινή κατάσταση του οδοστρώματος με το χιόνι παγωμένο, όπως καθημερινά είναι αυτές τις ημέρες, δείχνουν την πραγματική κατάσταση».

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΒΑΣΙΟΥ ΣΤΟ Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ.

Πολλά περιμένουν οι Ηπειρώτες από την Εγνατία Οδό. Ένα μεγάλο έργο, το οποίο θα δώσει μια διέξοδο επικοινωνίας και ανάπτυξης στην περιοχή. Πολλοί φορείς, η Τοπική Αυτοδιοίκηση, διεκδικούν την γρήγορη περάτωση των έργων, ενώ άλλοι, όπως ο Δήμος Τζουμέρκων, (που αποτελείται από τις πρώην Κοινότητες: Χουλιαράδων, Πετροβουνίου, Μιχαλπισίου, Παλαιοχωρίου Συρράκου, Προσήλιου, Βαππιστή και τους οικισμούς Κέδρου και Ποτιστικών της πρώην Κοινότητας Πετροβουνίου), απαιτούν σύνδεση της περιοχής τους με την Εγνατία Οδό. Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι προϋποθέσεις είναι ευνοϊκές, καθώς υπάρχει ήδη διανοιγμένος δρόμος, η περιοχή είναι πολύ κοντά στην Εγνατία και μπορεί να αποτελέσει τη γέφυρα σύνδεσης με αυτή για όλα τα Τζουμέρκα.

Ένα θέμα, το οποίο συζητήθηκε και στην Τζουμερκιώτικη Συνδιάσκεψη το περασμένο καλοκαίρι στο Ματσούκι. Ο Δήμαρχος Τζουμέρκων Άγγελος Βάσιος, επανέρχεται και κατέθεσε υπόμνημα στο Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. στο οποίο τονίζεται:

«Πολλή συχνά τις τελευταίες δεκαετίες σε συζητήσεις για την ανάπτυξη της χώρας μας, όταν αναφερόμαστε στην Ήπειρο, ομολογούμε όλοι ότι κατέχει την τελευταία θέση απ' όλες τις Περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αν κατατάξουμε τις περιοχές της Ηπείρου, τότε θα δούμε ότι την τελευταία θέση όλων αυτών κατέχουν τα Τζουμέρκα.

Ο ορεινός όγκος των Τζουμέρκων συνοδικά (νομών Ιωναννίων και Άρτας) που χαρακτηρίζεται από την άγρια ομορφιά των βουνών, τις απόκρημνες χαράδρες των ποταμών και τα άφθονα τοπία φυσικού κάλλους, διατηρώντας έντονο το στοιχείο της παράδοσης σε ιστορικά μνημεία, σε ήθη και έθιμα, έδωσε και έχει να δώσει πολλά ακόμη στην πατρίδα μας. Όμως και η πατρίδα έχει ιερό χρέος να δώσει τα οφειλόμενα προς τα Τζουμέρκα.

Δυνατότητες ανάπτυξης για τα Τζουμέρκα υπάρχουν, όμως ανάπτυξη χωρίς βασικά έργα υποδομής δεν μπορεί να υπάρξει.

Μεγίστης σημασίας έργο οδοποιίας για να βγούνε τα Τζουμέρκα από την απομόνωση, είναι η κατασκευή του οδικού άξονα Παλαιοχώρι - Ανατολική - Μπαλντούμα και σύνδεση με την Εγνατία Οδό, για να μπορεί εύκολα ο επισκέπτης να περάσει μέσα από τα Τζουμέρκα. Ο επισκέπτης του Μετσόβου σε πολύ λίγο χρόνο θα έχει τη δυνατότητα να βρεθεί στα Τζουμέρκα.

Το έργο αυτό, που θα ακολουθήσει περίπου την πορεία του ήδη υπάρχοντος διανοιγμένου δρόμου, με τις διαπλητύνσεις που απαιτούνται, είναι μήκους περίπου δέκα (10) χιλιομέτρων και το προεκτιμώμενο κόστος είναι του ποσού 1.000.000.000 δραχμών.

Στην εποχή που ζούμε τώρα και που στην Ήπειρο εκτελούνται σημαντικά έργα οδοποιίας, είναι ίσως η μοναδική ευκαιρία μέσα από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, να διεκδικήσουμε το κομμάτι που μας αντιστοιχεί (το δικαιούμαστε) για να πετύχουμε τη στροφή για την ανάπτυξη των Τζουμέρκων, για να υπάρξει μέλλον στα Τζουμέρκα. Γιατί αξίζει αυτή η περιοχή μια καλύτερη τύχη».

Δεν μένει παρά το αίτημα αυτό να υποστηριχθεί καθολικώς και από τους άλλους όμορους Δήμους και Κοινότητες, καθώς και από όλους τους φορείς των Τζουμέρκων.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Με τον ΓΙΩΡΓΟ Ε. ΤΖΟΥΒΑΡΑ

Λίστα εκλογών

Σε άρθρο του στην εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» (φ. 23570, Κυριακή 11/5/1997) ο κ. Δημήτρης Καπράνος, με τίτλο «Επιστροφή στη λίστα» και υπότιτλο «Σχέδιο νόμου στη Βουλή, έπειτα από απόφαση του πρωθυπουργού», αναφέρεται στην αλλαγή του τρόπου εκλογής των βουλευτών. Το άρθρο αρχίζει ως εξής:

«Κατάλογος, σειράς εκλογής, αντί σταυρού προτίμησης: Επιστροφή στη «λίστα», μετά 12 χρόνια, επιθυμεί ο πρωθυπουργός. Και όπως τονίζουν στενοί του συνεργάτες, ο κ. Σημίτης έχει καταλήξει στην απόφαση να φέρει στη Βουλή - εν ευθέτω χρόνω - σχέδιο νόμου, με το οποίο θα αλλάξει ο τρόπος εκλογής βουλευτών. Οι ίδιες πηγές αναφέρουν ότι ο πρωθυπουργός θα προσφύγει στη «λίστα», σε μια προσπάθεια να βελτιώσει το επίπεδο της κοινοβουλευτικής Ομάδας, το οποίο δεν θεωρεί ανάξιο των προσδοκιών του «νέου» Π.Α.Σ.Ο.Κ.»

Προσωπικά, πιστεύω, άδολα και ταπεινά, πως με τη λίστα, αντί του σταυρού προτίμησης, θα έχουμε τα εξής:

- 1.- Ποιοτική βελτίωση του Κοινοβουλίου, συγκριτικά και αναλογικά με το σταυρό προτίμησης.
- 2.- Θωράκιση υποψηφίων και βουλευτών μας από κακοήθεις ψιθύρους και μομφή για τυχόν χρηματισμό.
- 3.- Θα απαλλαγούν από εκβιασμούς και τυχόν ταπεινώσεις από μικρούς ψηφοφόρους τους, βουλευτές και υπουργοί.
- 4.- Οι ίδιοι οι βουλευτές, δεν θα είναι απαιτητικοί και εκβιαστικοί στον πρωθυπουργό, να τους υποχρεώσει, επειδή έλαβαν τους περισσότερους σταυρούς προτίμησης, ΧΩΡΙΣ αυτό να σημαίνει ότι έχουν ουσιαστικά και τυπικά προσόντα περισσότερα και σπουδαιότερα άλλων συναδέλφων τους και μάλιστα της ίδιας εκλογικής περιφέρειας.
- 5.- Οι εκλογές θα γίνονται και ευκολότερα και συντομότερα και αφάνταστα - οπωσδήποτε - οικονομικότερα. Σαφέστατα, τα εκλογικά αποτελέσματα θα είναι πιο εγγύα από τον σταυρό προτίμησης.
- 6.- Θα ανακουφιστούν, άνθρωποι και κακοποιημένο περιβάλλον, από την προεκλογική παντοειδή ρύπανση και ρυπαρότητα ντροπής.
- 7.- Θα απαλλαγούν τα πολυπράγμονα ταχάιπωρα ΕΛ.ΤΑ. από την πληθώρα της υποκριτικής προεκλογικής αλληλογραφίας υποψηφίων.
- 8.- Θα εκλείψουν οι αντιζηλίες, οι αμφιβολίες και αντιδικίες ντροπής, μεταξύ συνυποψηφίων βουλευτών της ίδιας εκλογικής περιφέρειας.

Αυτά, ενδεικτικά και γενικά. Και για να θυμηθούμε τον παραβολικό, πάντα επίκαιρο Αίσωπο (620 - 560 π. Χ.): «Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πύρριμα».

«ΠΥΡΡΕΙΑ ΝΙΚΗ»

Του ΚΩΣΤΑ Λ. ΧΡΗΣΤΟΥ
Φιλολόγου

Η φράση «Πύρρεια νίκη», που λέγεται για επιτυχίες αμφίβολες, σχετίζεται με το φιλόδοξο βασιλιά της Ηπείρου, τον Πύρρο (319 - 272 π. Χ.). Μάλιστα, ο Πλούταρχος αναφέρει πως ο Πύρρος επιστρέφοντας στην πατρίδα του νικητής μετά από μια ένδοξη μάχη «υπό δόξης και φρονήματος έκαιρε, και αετός υπό των Ηπειρωτών προσανορευόμενος». Ακόμα αναφέρει ότι συνήθιζε να λέγει «δὲ ὑμᾶς αετὸς εἰμι. Πῶς γὰρ οὐ μέλλω, τοῖς ὑπετέροις ὅλοις ὥσπερ ὠκυπέτραις;». (Για σας εἰμαι αετός. Πῶς να μη γίνω αετός, αφού με τα δικά σας όπλα πετώ ποῦ ψηλά σαν τα γοργόφτε-ρα πουλιά:).

Ο Πύρρος, λοιπόν, ο οποίος αναμφισβήτητα ήταν συνάμα πολύ γενναίος και μεγάλος στρατηγός, σε μια μάχη που έδωσε με τους Ρωμαίους στην Ιταλία, κοντά στην πόλη Άσκη της Απουλίας, ό-

πως φαίνεται και στο παρακάτω κείμενο του Πλούταρχου που δίνω και τη μετάφρασή του, φαίνεται να είχε σ' αυτούς που χαιρόνταν μαζί του.

«**Ἄν ἐτι μῖαν μάχην Ρωμαίους νικήσωμεν, ἀπολούμεθα παντελώς.**»

Τα λόγια του αυτά ειπωθήκαν, διότι τα αποτελέσματα της νίκης του ήταν αναμφίβολα και ανησυχητικά, αφού ναι μεν νίκησε από τη μια, από την άλλη όμως έχασε πολλούς στρατιώτες. Έκτοτε επικράτησε και η φράση «Πύρρεια νίκη».

Παραθέτω το σχετικό κείμενο του Πλούταρχου, μέσα από το οποίο απορρέει και η παραπάνω φράση.

...τῆς δὲ φυγῆς οὐ μακρὰς εἰς τὸ στρατόπεδον γενομένης, ἑξακισχιλίου ἀποθανεῖν φησι τῶν Ῥωμαίων Ἰερώνυμος, τῶν δὲ περὶ Πύρρον ἐν τοῖς βασιλικαῖς ὑπομνήμασιν ἀνεχέσθαι τρισχιλίους πεντακοσίους καὶ πέντε τεθνηκότας, ὁ μὲντοι Διονύσιος οὐτε δύο περὶ Ἀσκήων μάχας οὐδ' ὁμολογουμένην ἦσαν ἰστορεῖ γενέσθαι Ῥωμαίων, ἀπαξ δὲ μέχρι δυνάμεων ἡλίου μαχεσασμένους μόλις ἀπαλλαγῆναι, τοῦ Πύρρον προθέεντος ὕψω τὸν βραχίονα καὶ τὴν ἀποσκεπὴν ὅμα Δαυνίων διαρρασάντων, ἀποθανεῖν δὲ καὶ Πύρρον καὶ Ῥωμαίων ἄνδρας ὑπὲρ μυρίους πεντακισχιλίους ἑκατέρων διελύθησαν ὁ ἑκάτερος καὶ λέγεται τὸν Πύρρον εἰπεῖν πρὸς τινὰ τῶν συνηδόμενων αὐτοῦ «ἂν ἐτι μῖαν μάχην Ῥωμαίους νικήσωμεν, ἀπολούμεθα παντελώς.»

Μετάφραση

...και αφού δεν απομακρύνθηκαν πολύ από το στρατόπεδο, ο Ιερώνυμος ισχυρίζεται ότι σκοτώθηκαν έξι χιλιάδες Ρωμαίοι, ενώ στα βασιλικά υπομνήματα αναφέρεται ότι οι νεκροί απ' την πλευρά του Πύρρου ανέρχονταν στους τρεις χιλιάδες πεντακοσίους πέντα. Ο Διονύσιος, όμως, ιστορεί ότι δεν έγιναν κοντά στην Άσκη δυο μάχες, ούτε παραδέχεται την ήττα των Ρωμαίων, αλλά (ιστορεί) πως, αφού πολέμησαν μια φορά μέχρι τη δύση του ηλίου, μόλις και μετά βίας σώθηκαν, και ότι ο Πύρρος πηληγώθηκε με ακόντιο στο βρα-

χίονα και συγχρόνως οι Δαυνίοι ἄρπαξαν τα πράγματά του, και ακόμα πως, τόσο από την πλευρά του Πύρρου όσο και από την πλευρά των Ρωμαίων, σκοτώθηκαν πάνω από δεκαπέντε χιλιάδες στρατιώτες. Και οι δυο καταστράφηκαν. Και λέγεται ότι ο Πύρρος είχε σε κάποιον απ' αυτούς που χαιρόνταν μαζί του. **Αν νικήσουμε τους Ρωμαίους σε μια ακόμη μάχη θα καθούμε ὁλοκληρωτικά.**

Πλούταρχος, Πύρρος 21

ΜΝΗΜΕΙΟ ΛΟΓΟΥ

ΤΟΥ ΝΙΚ. Α. ΣΚΟΠΑ

«Τη γλώσσα μου έδωσαν ελληνική·
το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.»
Οδ. Ελύτης, «Άξιον εστί»

Η γλώσσα τούτη η ελληνική, από το πρώτο της γραπτό μνημείο, τα ομπρικά έπη ως σήμερα, στη διαχρονική της πορεία και επάρκεια, έγινε παγκοσμίως δόξαιρα πνευματικών και πολιτιστικών αγαθών. Πλούτιστα τις ευρωπαϊκές γλώσσες με ένα πολύτιμο λεξιλόγιο βασικών όρων στην επιστήμη, στην φιλοσοφία, στις τέχνες - αναδείχθηκε αιώνια πηγή του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Το μοναδικό τούτο γλωσσικό επίτευγμα μάς το απαθανάτισε, σ' ένα μνημείο λόγου ένας επιφανής Έλληνας. Είναι ο Ξενοφών Ζωήγας, καθηγητής Οικονομίας και Ακαδημαϊκός, τ. διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος. Ο Ξενοφών Ζωήγας, σε ομιλία του (Σεπτέμβριος 1957) στη Συνέλευση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στην Ουάσινγκτον, χρησιμοποίησε σχεδόν αποκλειστικά λέξεις με ελληνική ρίζα, οι οποίες έχουν πολιτιγραφηθεί στην αγγλική και βέβαια όχι μόνο σ' αυτή. Το κείμενο της ομιλίας του

Eulogize the archons of the Panethnic Numismatic Thesaurus and the Ecumenical Trapeza for the orthodoxy of their axioms, methods and policies, although there is an episode of cacophony of the Trapeza with Hellas. With enthusiasm we dialogue and synagonize at the synods of our didymous organizations in which polymorphous economic ideas and dogmas are analyzed and synthetized. Our critical problems such as the numismatic plethora generate some agony and melancholy. This phenomenon is characteristic of our epoch. But, to my thesis, we have the dynamism to program therapeutic practices as a prophylaxis from chaos and catastrophe. In parallel, a panethnic unhypocritical economic synergy and harmonization in a democratic climate is basic. I apologize for my eccentric monologue. I emphasize my eucharisties to you. Kyrie, to the eugenic and generous American ethnos and to the organizers and protagonists of this amphictiony and the gastronomic symposia.

προκάλεσε παγκόσμιο ενδιαφέρον. Δημοσιεύτηκε στους «Τάιμς» και σε άλλες εφημερίδες, μεταδόθηκε από ραδιοφωνικούς σταθμούς της Δύσης.

Το παραθέτουμε ως έχει. Ο καθένας, αγγλομαθής ή όχι, μπορεί, διαβάζοντάς το, να υπογραμμίσει τις ελληνικές λέξεις. Να θαυμάσει την παγκόσμια παρουσία της αθάνατης λαλιάς της μικρής Ελλάδας. «Το σπίτι φτωχικό», άξιο όμως για αιώνια, μεγάλα έργα, μέσα στον μικρομέγαλο κόσμο μας.

«Άξιον εστί», λοιπόν, και «Αιέν ο κόσμος ο μικρός, ο Μέγας».

Τυπωθήτω...

Το Ηπειρωτικό Βιβλίο
ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Εκδόσεις της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων

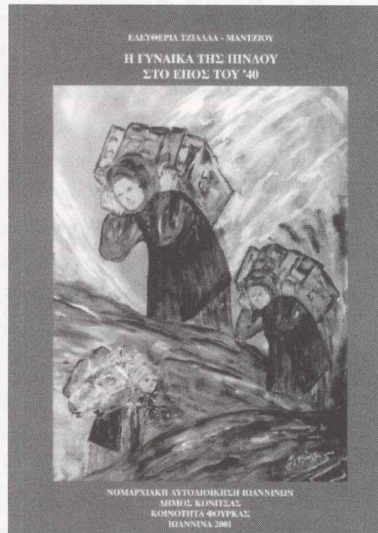
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΖΙΑΛΛΑ -
ΜΑΝΤΖΙΟΥ:
«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ
ΣΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ '40»
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2001

Για το έπος του '40, οι Ηπειρώτες γνώθουν περήφανοι. Γιατί από την πρώτη στιγμή ήταν αυτοί που αντιμετώπισαν με αυτοθυσία τον εισβολέα. Και γινόμαστε ακόμη πιο υπερήφανοι, όταν αναλογιζόμαστε την προσφορά και τη θυσία της Γυναίκας της Πίνδου.

Η συγγραφέας έσκυψε με σεβασμό και αγάπη σ' αυτή την ηρωική μορφή, η οποία - όπως η ίδια σημειώνει - ξεπέρασε σε μεγαλείο άνδρες και γυναίκες. Παραστάθηκε στον άντρα, έγινε ΜΕΓΑΛΗ με τη διαχρονική σημασία της ήξης και έβαλε μπροστά τη λογική: να προτιμήσει την ταπείνωση τη δική της, του συντρόφου της και της πατρίδας της ή και να πεθάνει κι αυτή στα κακοτράχαλα κορφοβούνια της Πίνδου μαζί με το γνωστό ή άγνωστο Έλληνα φαντάρο, ή να υποδοιωθεί στον Ιταλικό φασισμό. Και προτίμησε την αυτοπάρνηση.

Στο βιβλίο γίνεται συνοπτική ιστορική αναφορά στον πόλεμο του '40 και αναφέρεται η πρώτη νίκη της Ελπίδας στο Καλλιάκι, ενώ στη συνέχεια γίνεται ιστορική αναφορά στην πρώτη μεγάλη μάχη του πολέμου, στη μάχη της Πίνδου και πώς η Γυναίκα της Πίνδου παίζει το ρόλο της στον αγώνα για τη νίκη.

Η πιο συγκλονιστική πλευρά των αναφορών, βρίσκεται στις προσωπικές μαρτυρίες γυναικών, πολεμιστών

και ιστορικών συγγραφέων, τις οποίες παραθέτει η συγγραφέας. Η Αρτεμίσια Καψάλη, η Ανθούλα Βουλιτζάνη, η Φρόσω Ιωαννίδη από το Ζαγόρι, η Ανδρομάχη Καραγιάννη από τους Ασπραγγέλους, η Αγόρω Φασούλη από τη Λυκοράρα, η Ζωΐτσα Φράγκου, η Ασπασία Χρ. Γκουβέλη, η Ευδοξία Κίτσι, η Ευαγγελία Γιώρτα, η Αθηνά Μουτσιούλη, όλες από τη Φούρκα Κόνιτσας και η Αλυσία Γκουβέλη από την Πηνύ Κόνιτσας, ριγούν τις ψυχές μας με τον λόγο τους.

«Οι μαχητές του 1940 και ταυτόχρονα η Γυναίκα της Πίνδου μας άφησαν μια κληρονομιά και πρέπει να την γνωρίζουμε καλά, ιδιαίτερα οι νέοι μας. Αν τη γνωρίζουμε όλα τα άλλα θα πάρουν το δρόμο τους». Αυτό είναι το μήνυμα, που μας δίνει το βιβλίο, στο οποίο συνέβαλαν για την εκδόσή του ο Δήμος Κόνιτσας και η Κοινότητα Φούρκας.

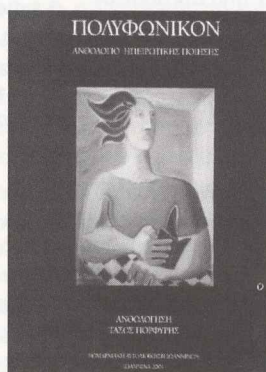
«ΠΟΛΥΦΩΝΙΚΟΝ - ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ»

ΑΝΘΟΛΟΓΗΣΗ ΤΑΣΟΣ ΠΟΡΦΥΡΗΣ

Το Ανθολόγιο, όπως σημειώνει και ο επιμελητής του, περιλαμβάνει ποιήματα των Ηπειρωτών ποιητών, που προσκλήθηκαν στη συνάντηση Ηπειρωτών Λογοτεχνών στην Κόνιτσα, στο διάστημα από 15 έως 23 Αυγούστου 2000.

Η συνάντηση οργανώθηκε από το Πνευματικό Κέντρο Δήμου Κόνιτσας και το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, σε συνεργασία με το Δήμο Μαστοροχωρίων, υπό την αιγίδα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων.

Παρόντες στη συνάντηση και απόντες από αυτήν νταί και ποιήματα του αξέχαστου και πρόωρα χαμένου ποιητή Χρήστου Μπράβου.

Τάσου Πορφύρη, για την έκδοση του Ανθολογίου. Παρουσιάζονται, κατά αλφαβητική σειρά, ποιήματα των: Μιχάλη Γκανά, Γιάννη Δάλλα, Άννας Δερέκα, Γιάννη Ζαρκάδη, Απόστολου Ζώτου, Τάσου Κανάτη, Πάνου Κυπαρίση, Βασίλη Μάργαρη, Άννας Μπουρατζή - Θώδα, Βασίλη Ντισιάκου, Παναγιώτη Νούτσου, Γιώτα Παρθενίου, Τάσου Πορφύρη, Φρίξου Τζιόβα, Θανάση Τζούλη, Νίκου Χουλιάρη. Στο επίμετρο του Ανθολογίου φιλοξενούνται και ποιήματα του αξέχαστου και πρόωρα χαμένου ποιητή Χρήστου Μπράβου.

«Ο ΧΡΟΝΟΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΜΑΥΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΠΡΟ»
ΣΧΕΔΙΑ: ΤΙΝΑ Δ. ΔΟΓΟΡΙΤΗ - ΠΟΙΗΣΗ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΑΡΑΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2001

«Ο χρόνος ανάμεσα στο μαύρο και το άσπρο είναι το αποτέλεσμα της συνεργασίας δύο συμπολιτών μας. Η δουλειά τους έχει διαφορετική αφετηρία. Η πορεία τους είναι κοινή. Η συνάντησή τους είναι αυτό το βιβλίο που θέλει ο λόγος να συναντά τον τόπο στα όρια του μαύρου ή του άσπρου εκεί που τελικά βρίσκεται ο χρόνος».

Λόγια του Νομάρχη Ιωαννίνων Νίκου Ζαμπαλά στο προλογικό σημείωμα του βιβλίου. Ένα βιβλίο, στο οποίο συναντώνται οι ευαισθησίες μιας ζωγράφου (Τίνα Δογορίτη) και ενός ποιητή (Μιχάλης Αράς).

Σημειώνεται στο οπισθόφυλλο της έκδοσης: Το σχέδιο επιδιώκει τον προβληματισμό, την αναζήτηση, την πρωτοπορία και την αισθητική. Η έλλειψη του χρώματος, η γεωμετρία της φόρμας, η αφαίρεση του θέματος και η λιτότητα του μέσου είναι η τεχνική του...

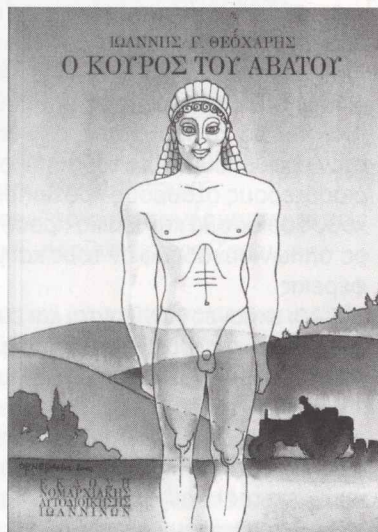
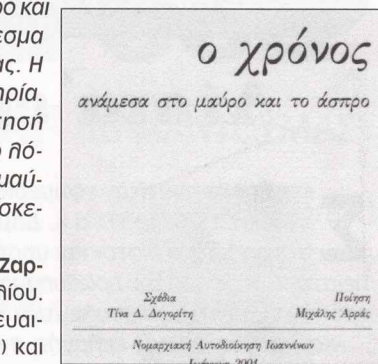
Ο λόγος, παρατηρώντας το σχέδιο, αποδεσμεύεται από το χώρο. Με τη μορφή του στίχου επικοινωνεί με τους ρυθμούς, τους παλμούς και τις εικόνες του σχεδίου. Η αφαίρεση υπηρετεί παράλληλες πορείες. Η συνάντηση του λόγου με το σχέδιο δεν είναι αποτέλεσμα της τύχης ή της αναγκαιότητας. Ο λόγος είναι ο χρόνος και το σχέδιο ο τόπος και το σημείο συνάντησής τους βρίσκεται ανάμεσα στο μαύρο και το άσπρο. Κάθε συνάντηση έχει πολλές όψεις, που όμως η καθημέ τους προσλαμβάνεται υποκειμενικά. Υποκειμενική είναι και η παρούσα πρόταση.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ:
«Ο ΚΟΥΡΟΣ ΤΟΥ ΑΒΑΤΟΥ»
Διηγήματα

Ο Ιωάννης Θεοχαρής γεννήθηκε στους Καλλιαρούτες, όπου διδάχτηκε τα πρώτα γράμματα. Πτυχιούχος της Ζωσιμαίας Παιδαγωγικής Ακαδημίας και της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών. Υπηρέτησε την Παιδεία μας ως δάσκαλος και καθηγητής στη Μέση Εκπαίδευση, σε σχολεία των Ιωαννίνων.

Από το λειτούργημά του και την στενή επαφή του με τον γενέθλιο τόπο, φαίνεται πως έχει αποκτήσει πολύτιμες εμπειρίες, οι οποίες αποτελούν και την αφετηρία της δημιουργίας του.

Οι ήρωές του είναι άνθρωποι της καθημερινής οχόλης, με τις ανησυχίες, τους προβληματισμούς και τις αγωνίες τους. Απλοί, χωρίς φκισαδωμάτα, αυθαθα πάρουν το δρόμο τους». Αυτό είναι το μήνυμα, που μας δίνει το βιβλίο, στο οποίο συνέβαλαν για την εκδόσή του ο Δήμος Κόνιτσας και η Κοινότητα Φούρκας.

απ' αυτό δεν ήταν του κακού...

Η έκδοση περιλαμβάνει 14 διηγήματα και έρχεται να προστεθεί στην μέχρι τώρα δημιουργική προσφορά του συγγραφέα, αφού μας έχει παρουσιάσει και άλλες αξιόλογες εργασίες.

Σημειώνουμε, τέλος, πως το εξώφυλλο του βιβλίου φιλοτέχνησε ο Σπύρος Ορνερράκης.

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εκδόσεις της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων
● ΕΛΕΝΗ ΚΟΥΡΜΑΝΤΖΗ: «ΠΙΣΤΕΦ ΕΛΙΓΙΑ, Αθηναϊστής και Πρωτοπόρος».
● «ΠΙΣΤΕΦ ΕΛΙΓΙΑ επιστρέφοντας στα Γιάννενα... Η ΕΒΡΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Διαδρομή στο χρόνο»: Έκδοση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων και του Εβραϊκού Μουσείου Ελπίδας, με αφορμή την έκθεση που έγινε στην πρωτεύουσα της Ηπείρου από 17 Δεκεμβρίου 2001 - 12 Ιανουαρίου 2002.
● ΝΙΚΟΣ ΤΕΝΤΑΣ: «Η Ηπείρος στην ποίηση της Χρυσάνθης Ζιτσαίς» δοκίμιο.
● ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΡΓΑΡΗΣ: «131 ΠΟΙΗΜΑΤΑ», μια επιλογή από τη μέχρι τώρα δουλειά του, δημοσιευμένη και μπ.
Λάβουμε ακόμη:
● ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: «Β' και Γ' ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΗΡΙΞΗΣ - ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ» (Ιωάννινα - Οκτώβριος 2001).

Τυπωθήτω...

Το Ηπειρωτικό Βιβλίο
ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΠΕΤΡΟΥ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ:
«ΠΥΡΡΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ»
ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΑΡΤΗΣ «Ο ΣΚΟΥΦΑΣ»
Δ' ΕΚΔΟΣΗ

Ο Μουσικοφιλολογικός Σύλλογος Άρτας «Ο ΣΚΟΥΦΑΣ» επανεξέδωσε, τιμώντας τον Μεγάλο Ευεργέτη του Πέτρο Γαρουφαλιά, την από καιρό εξαχνιλημένη μονογραφία του «ΠΥΡΡΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ».

Πρόκειται για μοναδικό στην ελληνική βιβλιογραφία, για την πληρότητά του, έργο. Με συστηματική και εξονυχιστική έρευνα φωτίζεται η προσωπικότητα, ο βίος και τα έργα του Ηπειρώτη βασιλιά.

Αναδεικνύονται όλες οι πηγές της δράσεως αυτού, που για πολλούς ιστορικούς υπήρξε ο άγιος Αλέξανδρος.

Είναι η τέταρτη έκδοση της εργασίας αυτής, η οποία έχει βραβευτεί από την Ακαδημία Αθηνών.

Η έκδοση, 732 σελίδων, περιλαμβάνει 13 κεφάλαια, τα οποία αναφέρονται σε όλη τη ζωή και τη

δράση του Πύρρου, από τα παιδικά του χρόνια ως τον θάνατό του, παρατίθεται η ιστορική κριτική για τον στρατηλάτη, ενώ στο τέλος υπάρχει βιβλιογραφία και ευρετήριο ονομάτων.

Το βιβλίο θα το βρείτε στις εκδόσεις - βιβλιοπωλείο «Κουλιούρα» του Αρτινού Λάμπρου Κωστακιάδη, Μαντζάρου 4 και Σόλωνος - Αθήνα, τηλ.: 36.36.281, 36.34.174.

Δώδεκα νέα βιβλία του Λάμπρου Μάλαμα

Τα δύο τελευταία χρόνια, ο διευθυντής της Περιοδικής Επιθεώρησης «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑ» εξέδωσε 12 νέα του έργα, σε όλα τα είδη του λόγου. Έτσι, όλες οι εκδόσεις της συνολικής του προσφοράς μαζί με την αγωνιστική του Επιθεώρηση, την οποία εκδίδει 32 χρόνια, έφτασαν τις διακόσιες δεκατρείς (213).

Αναφέρουμε εδώ για ενημέρωση των φίλων και αναγνωστών του τα 12 πιο πρόσφατα, τα οποία ξεχωρίζουν για την πρωτοτυπία τους και την τερνήν διδακτική τους ωφέλιμότητα. Βιβλία χρήσιμα και πολύτιμα για όλους.

1. «Αλήθειες για το έπος του 1940» (Ιστορία - αποκαλυπτικά ντοκουμέντα).
2. «Ο θρίαμβος της Εθνικής Αντίστασης και η συντριβή του άδωνα 1941 - 1944» (Ιστορία - ντοκουμέντα).
3. «Πώς απειλησε και κινδύνευσε η Ηπείρος και η Μακεδονία το 1912 - 1913» (Η ελληνική ιστορία με αποδεικτικά στοιχεία).
4. «Εξέχρονικά της Εθνικής Αντίστασης» (Ζωηνή ιστορία).
5. «Διηγήματα και Νουβέλες» (Συναρπαστική κοινωνική τέχνη).
6. «Στη σκιά ενός ήρωα» (Ιστορικό μυθιστόρημα)

7. «Οι Τοκογλύφοι» (Κωμωδία κοινωνικών ηθών).
8. «Φωτοβολίδες» (Δοκιμιογραφικά θέματα).
9. «Κριτικές επικουρίες» (Δοκίμιο - σχολιαστική έρευνα - μελέτη).
10. «Εξισιναίες Β'» (Δοκίμιο - κριτική μελέτη).
11. «Ζητήματα παιδιών» (Κριτική μελέτη).
12. «Η αξία της Γυναίκας και το φεμινιστικό κίνημα» (Προλογίζουν καθηγήτριες Πανεπιστημίου).

Οι ενδιαφερόμενοι θα τα βρουν, όπως και άλλα έργα του, στα κεντρικά βιβλιοπωλεία και στη διευθύνη του συγγραφέα: Ανεξαρτησίας 188, Γιάννινα, τηλέφωνο 06510-22030.

«ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑ»
Κυκλοφορεί το διπλό τεύχος 121-122, της Περιοδικής Επιθεώρησης «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑ» του Λάμπρου Μάλαμα, με ενδιαφέροντα θέματα, που αφορούν κοινωνικά - πολιτικά - διεθνή - πολιτιστικά - ιστορικά και πνευματικά θέματα. Πρώτο θέμα τα γεγονότα της 11 Σεπτεμβρίου 2001 στις ΗΠΑ και τα 70 ΓΙΑΤΙ για τα αίτια τους.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ
ΖΩΣΙΜΑΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ:
«ΜΝΗΜΗ ΖΩΣΙΜΑΙΑΣ
ΣΧΟΛΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2000

Ο Σύνδεσμος Αποφοίτων Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων, ύστερα από επίμονη και μακροχρόνια έρευνα που διεξήγαγε πολυμελής συντονιστική επιτροπή, εξέδωσε και έθεσε σε κυκλοφορία το Λεύκωμα με τίτλο: «ΜΝΗΜΗ ΖΩΣΙΜΑΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ».

Το Λεύκωμα αυτό αποτελεί την κορυφαία προσφορά στην ιστορική μνήμη της γενάρδας Ζωσιμαίας Σχολής, η οποία υπήρξε, από το 1928, το σπουδαιότερο εκπαιδευτικό ίδρυμα του Αιχτρωτου Ελληνισμού. Αποτελεί, επίσης, εκδήλωση τιμής και σεβασμού προς τη Φιλογενή Αδελφότητα των Ζωσιμαίων που πρόσφεραν πολύτιμες υπηρεσίες στην ιδιαίτερη πατρίδα τους, τα Γιάννινα, στην Ήπειρο και στο Έθνος ολόκληρο.

Ο Αιχτρωτος Ελληνισμός, για τρεις σχολές μπορεί να είναι περήφανος: Για τη Μεγάλη του Γένους Σχολή στην Κωνσταντινούπολη, για την Ευαγγελική Σχολή στη Σμύρνη και για τη Ζωσιμαία Σχολή στα Γιάννινα.

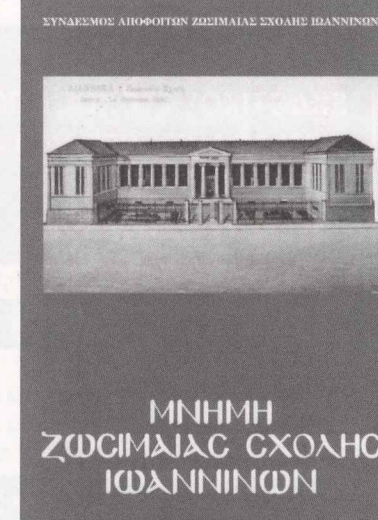
Μέσα από πολύτιμα ντοκουμέντα και χαρακτηριστικά φωτογραφικά στιγμιότυπα, προβάλλουν στις σελίδες αυτού του Λευκώματος, όχι μόνο οι ευγενικές μορφές των Ζωσιμαίων και η δράση της Ζωσιμαίας Σχολής, αλλά ένα μεγάλο μέρος του Απόδημου Ελληνισμού, του οποίου ο Ηπειρωτικός Ελληνισμός υπήρξε πρωτοπόρος.

Για τη συγκέντρωση του υλικού χρειάστηκε να ερευνηθούν αρχεία και βιβλιοθήκες, στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό, να πραγματοποιηθούν ειδικές αποστολές στην Αθήνα - οι πνευματικοί και πολιτικοί αναγννν-

ΕΥΗ ΣΑΛΤΟΥ:
«ΜΕΤΡΗΜΕΝΑ ΚΟΥΚΙΑ»
Μυθιστόρημα
Εκδόσεις «ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΚΑΙΡΟΙ»

Εν αρχή... η Λέγκω - μια μάνα, ευνοχισμένη από τη ζωή της, που έχει στόχο να τους στήσει όλους σαν στρατιώτες μοιρβένια στον... τοίχο κολλημένα και να παίξει μαζί τους, χωρίς κανόνες και αντιπάλους. Μεσόκοπη πια, η κυρά-Λέγκω επιστρέφει έπειτα από μακρά απουσία στην Αθήνα, έτοιμη να δημοσιοποιήσει ένα καλά προμελετημένο σχέδιο. Βασικοί αποδέκτες του σχεδίου τα δυο της παιδιά: η Αφροδίτη του Μπότη και η Λέγκω, που είναι παντρεμένη με τον αιχρέυτο Θεόδωρο και ο Κίτσος - ο αρχιβεβέντης που ρεζιλεύει την ηθική και... άμεμπτη μάνα του με τα ερωτικά του καπρίτσια.

Αφενός καταφέρνει να πείσει την κόρη της ότι η μικροαστική ζωή της δεν ταιριάζει στην ωραία Αφροδίτη κι έτσι, με τη σινηρή συγκατάθεση της δευτέρας, η Λέγκω προσπαθεί να ελκώσει τον γαμπρό της με... ένα πιάτο κουκιά. Αφενός, η κυρά - Λέγκω, χρόνια καθορίστρια στα «σπίτια» της οδού Φυλής, προσλαμβάνει μια δεσποινίδα επαχιστων ηθών και άφθονων ψιμυθίων, για να επαναφέρει στον «ίσιο» δρόμο τον κανακάτη της. Η Εύη Σάλτου, σκιαγραφώντας μια σύ-

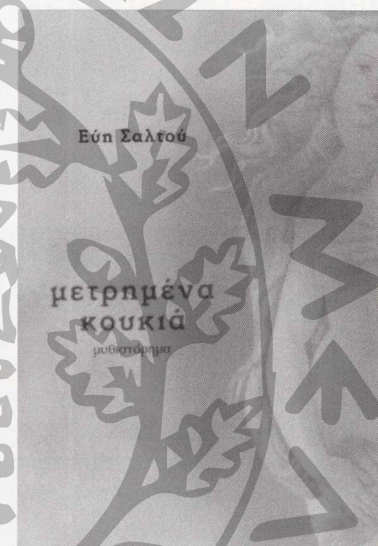
τές αυτής της χώρας, οι αδελφοί Φράσσερι, υπήρξαν μαθητές της Ζωσιμαίας - στη Γερμανία - σε ειδικό έγγραφο των Γερμανικών Αρχών κατοχή, η Ζωσιμαία αποκαλείται Πανεπιστήμιο - στην Ιταλία, την Ουκρανία και τη Ρωσία, όπου έζησαν και έδρασαν οι Ζωσιμαίοι.

Το Λεύκωμα δεν είναι μονάχα η ιστορία μιας Σχολής ή η ιστορία μιας πόλης. Είναι ταυτόχρονα η ιστορία του Αιχτρωτου Ελληνισμού, του οποίου η Ζωσιμαία υπήρξε το σπουδαιότερο πνευματικό κέντρο.

Την επιμέλεια των κειμένων, την κατάταξη και επεξεργασία του αρχείου υλικού και των ντοκουμέντων είχε ο Σπύρος Εργοθάρος, την επιμέλεια έκδοσης οι Θ. Μπαράκταρης, Ε. Ζώλας, Γ. Παπακώστας, Σπ. Εργοθάρος, Φρ. Πούρλης, Χρ. Ρογκότης και την καλλιτεχνική επιμέλεια του εξωφύλλου ο Παύλος Βρέλλης.

Χορηγοί της έκδοσης: Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, Εμπορική Τράπεζα, Ριζάρειος Εκκλησιαστική Σχολή, Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων και Δήμος Ιωαννιτών.

Τηλ. επικοινωνίας: 0651-0- 22997, 23322.

χρονη μικροαστική οικογένεια, περιγράφει με δικτικό τρόπο τις προσδοκίες του Νεοέλληνα που προσπαθεί να ξεφύγει από την πνιγνρότητα του ακάηπτου για να ανέλθει στο ρετιρέ των ονείρων του. Ένα μυθιστόρημα με καυστικό χιούμορ και σπαρταριστούς διαλόγους, που ανατρέπει όλους τους πιθανούς συνειρμούς του αναγνώστη μέχρι την τελευταία σελίδα. «ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΚΑΙΡΟΙ», Τηλ.: 010-96.59.904 - 5

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΑΠΟ
ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΚΟΓΡΑΦΟ -
ΕΡΕΥΝΗΤΗ
ΚΩΣΤΑ ΜΠΑΝΙΑ:

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ

Όταν καταπιάνεσαι με μεράκι με τον τόπο σου, με την τοπική ιστοριογραφία, «όποια πέτρα κι αν σκώσεις», κάτι θα βρεις.

Ο Κώστας Μπανιάς, αθλητικογράφος - ερευνητής, χρόνια υπηρετεί στην Άρτα, τον τοπικό αθλητισμό, παρουσιάζοντας, αναλύοντας και σχολιάζοντας τα αθλητικά δρώμενα, μέσα από τα τοπικά έντυπα.

Εδώ και μερικά χρόνια ασχολείται με την καταγραφή της Αθλητικής Ιστορίας της Άρτας (1924 - 1974). Η έρευνά του έχει φέρει στη δημοσιότητα πολύτιμα στοιχεία για πρόσωπα, καταστάσεις και θεσμούς, μιας εποχής, η οποία διακρινόταν από αγνότητα, προσφορά και δημιουργία.

Και καθώς, σαν τον χρυσοθήρα, αναζητά παντού τα λαμπρά στοιχεία, η έρευνά του, δεν έχει μόνο στενά αθλητικό χαρακτήρα, αλλά αναδεικνύει τις όψεις μιας συγκεκριμένης ιστορικής περιόδου, με πολλή παραμέτρους, καθώς τα πρόσωπα που έλαβαν μέρος σε αυτή, είναι ταυτόχρονα και δημιουργοί του κοινωνικού γίνεσθαι.

Κοπιάδης προσπάθεια, μα αξίζει τον κόπο. Γιατί η καταγραφή και ανάδειξη της τοπικής ιστορίας διδάσκει, τέρπει και διαπαιδαγωγεί συνάμα.

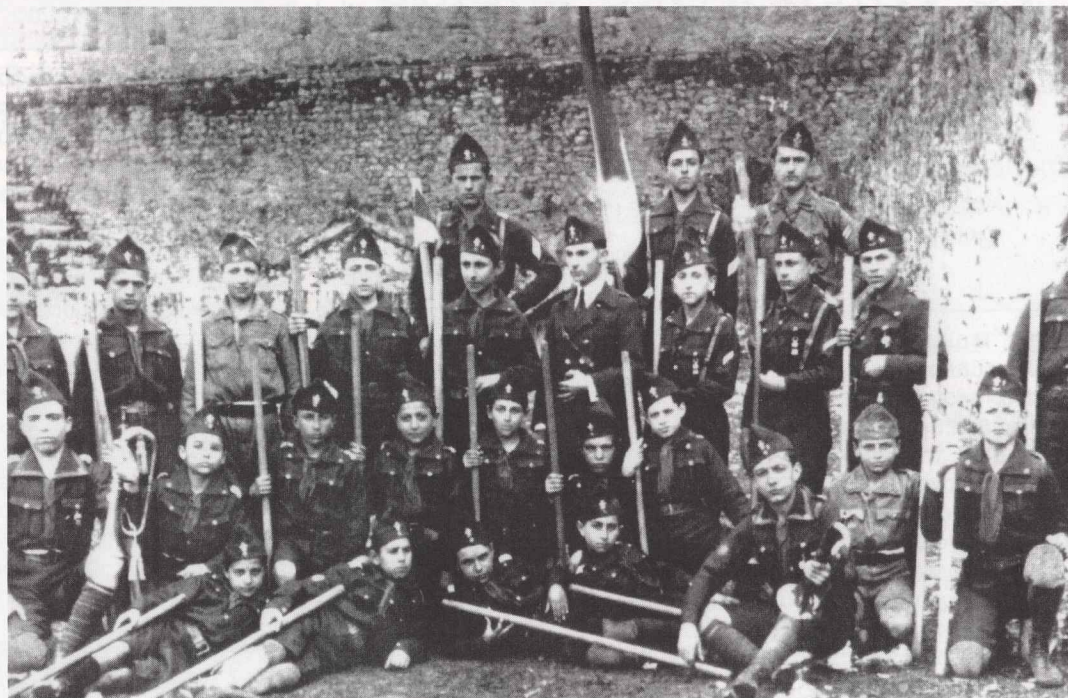
Ο Κώστας Μπανιάς χρειάζεται τη βοήθειά μας. Ο «ΠΥΡΡΟΣ» θα του την παράσχει... Όσο μπορεί...

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ

ΟΣΟΙ ΑΡΤΙΝΟΙ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ
ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ Ή
ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ
ΣΤΟΙΧΕΙΟ (ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ -
ΕΝΤΥΠΑ) Ή ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ
ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ ΝΑ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΟΥΝ ΜΕ
ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΜΠΑΝΙΑ
ΑΛΕΞ. ΖΑΡΡΑ 26,
47 100 ΑΡΤΑ

Ή ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ
ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΝΑ
ΕΚΔΟΘΕΙ Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΜΝΗΜΕΣ

Πρόσκοποι (1924). Η 1η Ομάδα. Κατά 99% και η 1η Αθλητική Ομάδα εν Άρτη γενικώς.

Πρόσκοποι (1924). ΑΡΤΑ (κάστρο). Φωτογραφία σπάνια. Μετά το 1922, πολλοί ήταν οι πρόσφυγες που ήρθαν στην Ελλάδα. Στην ΑΡΤΑ ανάμεσά τους ήταν και η οικογένεια του ιατρού Ρούζιου. Ο πατέρας (ιατρός Ρούζιος) ήταν γνωστός στην Κωνσταντινούπολη. Ο υιός του Κώστας (6ος στη μέση με γραβάτα) ήταν μαθητής της Δ' Γυμνασίου και Αρχηγός (φαίνεται). Παιδί πολύ γυμνασμένο, γεροδεμένο, με άπειρα προσόντα. (Μαρτυρία σημερινή 2002 από τον στρατηγό ε.α. Ιωάννη Κατσαδήμα).

Ο Αρχηγός Κ. Ρούζιος είχε καθιερώσει αγωνίσματα: Μονόζυγο - Μήκος - Ύψος - 100μ. - 1000 μ., όπως και ποδόσφαιρο.

Πρόσκοποι 1923-24, ποδόσφαιρο με ομάδα «ΗΠΕΙΡΟΣ» 1926 και αμέσως η πρώτη επίσημη ποδοσφαιρική ομάδα στην ΑΡΤΑ ο «Ανεξάρτητος Αθλητικός Όμιλος» 20/10/1927 με τις υπ' αριθμ. 44/1927 και 624/1927 αποφάσεις, που μετονομάστηκε σε «ΠΑΝΑΜΒΡΑΚΙΚΟΣ» με την υπ' αριθμ. 7/4-11-1929 απόφαση της Γ.Σ. - Όλα έχουν τη σειρά τους - το ψάχνουμε. Σιγά - σιγά. Αργήσαμε πολύ.

Στη φωτογραφία είναι: Ονόματα πασίγνωστα, λαμπρά. Άριστοι επιστήμονες. Γεώργιος Αγόρος (1ος όρθιος αριστερά), στρατηγός, διευθυντής στην Κ.Υ.Π. επί πρωθυπουργίας Γεωργίου Παπανδρέου - Σωτήρης Αγόρος, ταξίαρχος τεθωρακισμένων - Δημήτρης Ζαχαρίας, στρατηγός ε.α. - Χριστόφορος Κοντοχρήστος (άκρη μέση) νομικός - Κώστας Ζαχαρίας, πρόεδρος του Αρείου Πάγου - Γεώργιος Γαλανός (κάτω μπροστά), ξενοδόχος - Κλαύδιος Μπανταλούκας, πράτα νις της Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής - Νώντας Κουβαράς (μέση αριστερά του Ρούζιου), νομικός, διευθυντής του «ΕΜΠΡΟΣ» - Μήτσος Κεχαγιάς, Αρειοπαγίτης - Μήτσος Καρατζάς, ανώτατος αξιωματικός Αεροπορίας - Χρήστος Γ. Κουταρίδας, ο πρώτος εισαγωγέας αυτοκινήτων το 1930... Σεβαστός θείος - Νίκος Μπαλέτης, φυσικός - γυμνασιάρχης, εκ των ιδρυτών.

Να, και η κραυγή:

«Πρόσκοπος θα πει γενναίος
με όψη χαρωπή πας νέος,
πούχει φλόγα στην καρδιά
ζήτω μας, μωρέ παιδιά».

Απ' έξω την ήξεραν - σήμερα, αρχές του 2002 - οι σεβαστοί μας κ.κ. Γιάννης Κατσαδήμας και Γεώργιος Γαλανός.

Διακρίνονται ακόμη: Χαρίλαος Χουλιάρης, έμπορος και Γ.Γ. ΠΑΝΑΜΒΡΑΚΙΚΟΥ - Ραφαήλ Σιόν, έμπορος από την Ισραηλινή Κοινότητα - Σπύρος Λαθάκος, διευθυντής τμήματος εμπορίου - Μίμης Ν. Μάρκου, δάσκαλος διευθυντής Α' βάθμιας εκπαίδευσης, εκ των ιδρυτών - Γιάννης Κ. Ξεάρχος, κτηνίατρος, σπούδασε στην περίφημη - τότε - Σχολή της Βουδαπέστης και έγινε καθηγητής της Κτηνιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ο αδερφός του Βασίλης Ξεάρχος (ιατρός) ήταν άσος του Παναμβρακικού 1929-1932, σκοτώθηκε στις 28 Νοεμβρίου 1940 μαζί με τους οπλίτες του στην περιοχή Χουντικιά της Κορυτσάς. Ήρωας ποδήλου.

Διαβάζετε, φίλοι μου, πώς συνδυάζονταν το ένα με το άλλο. Προσκοπισμός, αθλητισμός, ποδόσφαιρο, επιστήμη. Τέλεια.

Επίσης, ενδεχομένως στη φωτογραφία να είναι και οι: Τάκης Κατσαδήμας, στρατηγός - Γεώργιος Βασταρούχας, νομικός, ιδρυτής του Κυνηγετικού Συλλόγου «ΑΡΤΕΜΙΣ», υποψήφιος δήμαρχος, ιστορικός, ερευνητής, αθλητάνθρωπος - Γεώργιος Ζορμπάς, δάσκαλος, διευθυντής Α' θμιας εκπαίδευσης, Πάνος ή Τάκης Αλεξίου χειρουργός ιατρός ή οδοντίατρος.

Μεγάλοι άντρες. ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΟΙ. Πρωτομάστορες, πρωτεργάτες.

Κάνω έκκληση μέσω του «ΠΥΡΡΟΥ» των φιλάτων συμπατριωτών μου ό,τι υλικό (έντυπο, φωτογραφίες ή άλλο) έχετε, στείλτε το (με επιστροφή), διά να φτιάξουμε την Αθλητική Ιστορία της ιστορικής Άρτας μας.

ΚΩΣΤΑΣ ΧΡ. ΜΠΑΝΙΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΔΗΜΩΝ ΚΥΨΕΛΗΣ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΣΤΙΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ Ο μόνος Αποδημικός Ηπειρωτικός Φορέας σε πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης - Εκπροσώπησε τη χώρα μας σε Διεθνή Διάσκεψη στην Κύπρο

Οταν γίνεται πολύς λόγος για τη δράση των φορέων της Ηπειρωτικής Αποδημίας στη σημερινή εποχή, όταν αναπτύσσεται προβληματισμός για την ποιότητα αυτής της δράσης και όταν αναρωτιούνται πολλοί, ποιο είναι το μέλλον της, τί γίνεται με τη νέα γενιά, μια απάντηση προσπαθεί να δώσει ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ ΚΥΨΕΛΗΣ (ΧΩΣΕΨΗΣ) ΑΡΤΑΣ.

Τι ξεχωριστό έχει, ίσως, αναρωτηθούν ορισμένοι. Πολλά, θα λέγαμε εμείς, διαφοροποιούν τη δράση του από άλλους παρόμοιους φορείς.

Κατ' αρχήν, σημειώνουμε, την μαζική παρουσία της νεολαίας, η οποία εκφράζεται αποκλειστικώς σχεδόν και στο Διοικητικό Συμβούλιο. (Πρόεδρος η Εύη Κουτσοσπύρου, η οποία είναι και σύμβουλος της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας).

Δεύτερον, η μόνη ιδιότητα στέγη τους στην Άνω Κυψέλη, είναι τακτικά ανοικτή. Για συναντήσεις, εκδηλώσεις, για ελεύθερο χρόνο, για τα χορευτικά.

Τρίτον, δεν μένουν στα γνωστά και καθιερωμένα. Αναζητούν το νέο, το λαμπρό, τη φρεσκάδα, την ποιότητα. Όσοι γνωρίζουν από κοντά την Ηπειρωτική Αποδημία, θα θυμούνται, για παράδειγμα, το εξαιρετικό, από κάθε άποψη περιοδικό τους το «ΧΑΟΣ και ΟΨΗ», το οποίο θεματογραφικώς και εκδοτικώς έφερε το κάτι άλλο στο Ηπειρωτικό έντυπο. Κρίμα, ελπίζουμε προσωρινώς, που ανέστειλε την παρουσία του.

Δείτε, τώρα και το ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ του 2002, που εξέδωσε. Για τη βιβλιοθήκη και το αρχείο είναι, καθώς συνδυάζει αρμονικά το λόγο, την ποίηση

και την εικόνα, όχι γενικώς, αλλά με αφετηρία και προοπτική τον γενέθλιο τόπο.

Παρακολουθώ τη δράση τους. Οι συντοπίτες, νέοι και μεγαλύτεροι, αγκαλιάζουν το Σύλλογό τους. Τούτη η αναζήτηση, η ανησυχία και η δημιουργία, είναι σίγουρο, παρά τις δυσκολίες της, πως έχει αποτελέσματα.

Και να το τελευταίο. Ο Σύλλογος Κυψέλης, ίσως είναι ο μοναδικός Αποδημικός Ηπειρωτικός φορέας, ο οποίος κατόρθωσε, με τις δικές του δυνάμεις να ενταχθεί σε πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτι που δεν έχουν κατορθώσει ως τώρα, μεγαλύτεροι και πιο αντιπροσωπευτικότεροι απ' αυτόν φορείς.

Τί έκαναν, πρωτόγνωρο, όχι μόνο για την Ηπειρωτική Αποδημία, αλλά και για τη χώρα μας γενικότερα;

Έψαξαν, μέσω του Διαδικτύου, προγράμματα που επιχορηγεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, για τους νέους. Βρήκαν την άκρη, συνέθεσαν την πρόταση, που αφορούσε στο Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα «Νεολαία», υπό την εποπτεία της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς και με θέμα: «Χορός, μουσική, ήθη και έθιμα ορεινών απομακρυσμένων περιοχών» και την υπέβαλαν.

Οι αρμόδιοι της Νέας Γενιάς δεν πίστευαν «στα μάτια τους». Η πρόταση ήρθε πρώτη, ως πρωτοφανιζόμενη, και τρίτη στην τελική επιλογή.

Έτσι εγκρίθηκε ένα πρόγραμμα ανταλλαγής νέων με την Αραγονία της Ισπανίας, με το παραπάνω θέμα.

Με ευθύνη των Ισπανών, η υπόθεση αυτή δεν προχώρησε, αλλά δεν σταμάτησε εκεί. Αναζητείται άλλος φορέας (χώρα) ανταλλαγής στα πλαίσια του προγράμματος.

Υπάρχει και συνέχεια. Ο Σύλλογος Κυψέλης ήταν ο μοναδικός φορέας, ο οποίος εκπροσώπησε τη χώρα μας στη Διεθνή Συνδιάσκεψη - Σεμινάριο με θέμα «ΝΕΟΛΑΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ», που έγινε στην Κύπρο 20-25 Νοεμβρίου 2001, υπό την αιγίδα της Γ.Γ. Νέας Γενιάς Κύπρου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκεί, η παρουσίαση των θέσεων του Συλλόγου θεωρήθηκε πρότυπη και ως η καλύτερη.

Το πρόγραμμα βρίσκεται σε εξέλιξη και συντόμως θα έχει αποτελέσματα.

Η σημαντική αυτή προσπάθεια και η εμπειρία που αποκτήθηκε, όπως μας διήλωσε η κ. Κουτσοσπύρου, είναι στη διάθεση κάθε Ηπειρωτικού φορέα, ο οποίος θα επιθυμούσε να αναζητήσει νέους δρόμους στη δράση του.

Και με την ευκαιρία, δεν είναι τυχαίο, ότι ο Σύλλογος Κυψελιωτών βραβεύεται φέτος από την Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία.

Να, λοιπόν, που υπάρχουν πάντα ενδιαφέρουσες κατευθύνσεις, με ουσιαστικό περιεχόμενο, οι οποίες αποδεικνύουν ότι δεν είμαστε μόνο για τα... πανηγύρια. Αρκεί να πρωτανεύει η διάθεση για προσφορά, το μεράκι, η ανησυχία και η φαντασία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΣ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΤΣΗΣ

Ποιητής - Συγγραφέας - Λαογράφος

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΤΣΗΣ, ποιητής, συγγραφέας και λαογράφος, για μας εδώ στην Αθήνα, είναι ο δικός μας άγνωστος, ο Μίτσα Μίτσα. Στην Ηπειρωτική Αποδημία προσφέρει πολλά, χρόνια τώρα, με την καλλιέργεια της ανθρώπινης ευαισθησίας, την αλήθεια του λόγου του, την πίστη του. Αγωνίζεται να υπερβεί τα πεπερασμένα, ανυψώνει και βαθύνει τον πνευματικό ορίζοντα της χώρας μας.

Η ΖΩΗ, όμως έδειξε το σκληρό της πρόσωπο και σημάδεψε τις δοκιμασίες, με γεγονότα που έμεινε ανεξίτηλο στη μνήμη του και στη μνήμη μας. Η σύντροφος της ζωής του Βίκυ έφυγε πρόωρα και με τον αβάσταχτο καημό της μοναξιάς, νυχτώνει - ημερώνει, η λύπη είναι σύντροφός του, στην ερημιά της πικραμένης ζωής του. Κι όλα: λέξεις, αισθήματα, ιδέες και πρόσωπα, βυθίζονται στο πέλαος της ματαιότητας και της ηθμονιάς. Αυτά που τον πρόσωπό του, παραδομένος στη θελήσασια του πόνου και του έρωτα.

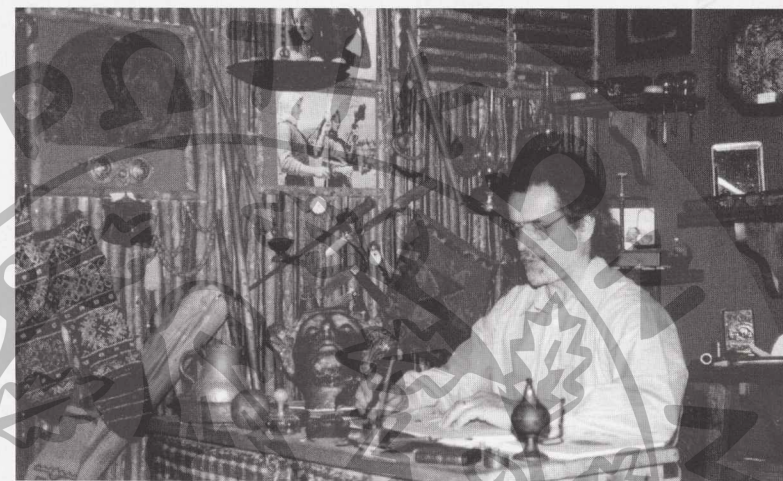
Το ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ του έργο είναι πολύτιμο. Με πολλή αγάπη, σεβασμό και μεράκι, μαζεύει και ταξινομεί σωστά τα ευρήματά του, ώστε σήμερα, το σπίτι του στη Βουλιαγμένη, να είναι ένα Λαογραφικό Μουσείο, το οποίο έστησε μετά από πολύχρονη προσπάθεια, ανα-

γνωρίστηκε, προβλήθηκε και το επισκέπτονται οι λάτρες της Ηπειρωτικής Παράδοσης.

ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ της ζωής του, σηματοδοτήσε νέους αγώνες στον πνευματικό χώρο, ύστερα από την έκφραση της κοινωνικής αποσταθμής του, με την τρίτη αλήθεια: της συγγραφής (ποίηση, μυθιστόρημα, θεατρό). Καρπός πνευματικών του είναι η έκδοση τεσσάρων ποιητικών συλλογών («Ο ενδεκάτορος» - 1997, «3Β» - 1997, «Ροδιά» - 1999 που είναι ελεγείο στη σύντροφό του Βίκυ, «Φεντερίκος» - 2001). Ακόμη το μυθιστόρημα «2+2 = ΕΠΤΑ» - 1998 και το θεατρικό μονόπρακτο «Η Μάνα» - 2000.

ΓΥΡΙΖΟΥΜΕ πίσω στην Ήπειρο, φέρνοντας στο φως ό,τι κρύβεται στη σκιά του παρελθόντος, με τα έργα του συγγραφέα. Οι εικόνες και οι λέξεις τελετουργικά ιεραρχούνται στο Ναό της Τέχνης, τη φύση, τα χωριά μας, τα παιδικά χρόνια, οι απλοί άνθρωποι, η ιερεία της ζωής - η Μάνα, ο σύντροφος που αναλύεται σε γυναικεία αφοσίωση, λάμπουν από δύναμη και ομορφιά.

Ο Μίτσα Μίτσα πλέκει τον κυκλο επιγώνων: Σπορά, θρισμός, γάμος και θάνατος. Πιθανεία και πανηγύρι, τσακωμός και δικαστήριο. Κιντοποιεί μέσα στα πλαίσια του τις κληρονομικές δυνάμεις της αγάπης και του μίσους, της πηλονεξίας και του εγωισμού.

Ο Δημήτρης Μίτσης, στο Λαογραφικό του Μουσείο, στη Βουλιαγμένη. Για την προσφορά του βραβεύεται από την Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία.

Ηχούν στ' αυτιά του αναγνώστη κυπριακού, βελόματα προβάτων, ποδοβολήτα αλόγων, παρθένων δασών οσμές, μεγαλείο του τόπου μας!

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ και ποιητική εκβάθυνση που μεταβάλλει τη πρόσωπα σε πηγές κεντρικής ιδέας - όταν οι τεχνικές περίοδοι του πολιτισμού μας πάνε να εξαφανιστούν τα ήθη και έθιμά μας, στον συγγραφέα αποκτούν σημασία συμβολικά.

Έχει δοσμένο ρυθμό συγκίνησης και σταθερή αληθινότητα, θάλασσα και ψυχική ανησυχία. Η καλλιτεχνική του παραγωγή μέσα σε τέσσερα χρόνια, χωρίς παύση, δίνει τη δυνατότητα για ωρίμανση, καθώς οι εμπνεύσεις του πρέπει να γεννιέθηκαν από παιδί, δεν ήρθαν τώρα.

Εξυπνίζει το κουβάρι της θύμησης, δεν έχασε την ένταξη στο σθεναρό της ζωής και ξαναβρήκε τα χαρτιά του. Έχει ποίηση μουσικότητα, μιλά για τόπους και ανθρώπους. Με την ποιητική του ιδιοσυγκρασία μπόρεσε να αποδώσει το ρυθμό, την ουσία και την αξία των ανθρώπινων αισθήσεων.

ΖΥΓΙΣΜΕΝΑ τα έργα του στην κυματιστή χάρη τους, απονέμουν όλο εκείνο το μεγαλείο στο στίχο, τη ρίμα, το πνεύμα και την αξιοπρέπεια. Θέλει να γευτεί το όνειρο, την τόση ελευθερία για τα ουσιαστικά, τη δύναμη της συγγραφής, τη διαφάνεια της ζωής. Τραγουδά το κάλλος του λαού. Είναι ο καλλιτεχνικός άνθρωπος με δημιουργία που αισθανόμαστε.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ Β. ΤΖΟΚΑΣ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

Ηταν Παρασκευή 13 Σεπτεμβρίου 1996, μεσημέρι. Ημέρα σημαντική για τους Ηπειρώτες της Διασποράς. Ο τότε υπουργός Γεωργίας, συμπατριώτης μας **Στέφανος Τζουμάκας**, υπέγραφε στο γραφείο του στο Υπουργείο Γεωργίας, επί της Αχαρνών, την απόφαση παραχώρησης στην Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος, οικοπέδου 4 στρεμμάτων από το Κτήμα Καλογρέζας Αμαρουσίου, για την ανέγερση εκεί της **ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΤΕΓΗΣ**.

Μόλις που πρόλαβε ο υπογράφων, μαζί με το συνάδελφο **Τάκη Παλαιοδήμο**, να κρατήσουν φωτογραφικώς την ιστορική αυτή στιγμή και να αποσπάσουν μία δήλωση του υπουργού, ο οποίος τόνιζε τότε:

«Οι Ηπειρώτες εδிகαιούνται αυτό και όχι μόνο αυτό. Έχουν προσφέρει πολλά και έχουν βοηθήσει τη χώρα μας στην οικοδόμησή της, στον πολιτισμό, στην ιστορία, στην παραγωγή. Θεωρώ ότι το ελάχιστο που θα μπορούσαμε να κάνουμε είναι αυτό. Θέλω επίσης να πω ότι είναι συγκινητική η στάση που τηρεί ο πρόεδρος Κώστας Αλεξίου. Θα φτιάξουμε επιτέλους μια Στέγη, θα βοηθήσουμε και στη χρηματοδότηση στην πορεία.

Η έκταση είναι 4 στρεμμάτων και η αξία της υπερβαίνει τα 400 εκατομμύρια, αλλά δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτά που έχουν κάνει οι Ηπειρώτες για την Ελλάδα».

Το υλικό του ρεπορτάζ δημοσιεύτηκε την περίοδο εκείνη στην εφημερίδα «Πανηπειρωτική», η οποία συμπεριέλαβε και άλλες αναφορές στο σημαντικό αυτό γεγονός.

Χαρακτηριστικό είναι και το απόσπασμα του

Του **ΑΝΔΡΕΑ ΡΙΖΟΥ ***

Αποφασίζει

1.- Εγκρίνει την παραχώρηση 4 στρεμμάτων από το Κτήμα Καλογρέζας Αμαρουσίου κυριότητας Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών στην Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου προκειμένου βάσει των διατάξεων που διέπουν την Κ.Ε.Δ να παραχωρηθεί η παραπάνω έκταση στην Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας με σκοπό την ανέγερση της «Ηπειρωτικής Στέγης» η οποία θα καλύπτει τις παρακάτω προδιαγραφές: (σ.σ. αναφέρονται όπως ακριβώς περιλαμβάνονται στο υπόμνημα της ΠΣΕ).

Απόσπασμα από την απόφαση του υπουργού

τεία, απαιτώντας από την Πολιτεία την άμεση παραχώρηση οικοπέδου 4 στρεμμάτων.

...Αλλά ας μην πετάξουμε με μιας στα σύννεφα. Με την απόκτηση αυτού του πολύτιμου οικοπέδου έγινε η αρχή για τη Στέγη, που απέχει αρκετά από την ολοκλήρωση.

Από δω και πέρα αρχίζει ένας άλλος μεγάλος αγώνας που θα απαιτήσει εξίσου έντονες, με συνέπεια και συνέχεια, προσπάθειες όλων μας. Ένας αγώνας που θα απαιτήσει εξίσου τη συνδρομή από τον καθένα, γιατί δεν είναι υπόθεση μόνο του Διοικητικού Συμβουλίου της ΠΣΕ.

Απαιτείται ασφαλώς η παραπέρα συνδρομή της Πολιτείας, αλλά και όλων των Ηπειρωτικών οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών φορέων, όπως και ατομικά του κάθε πατριώτη Ηπειρώτη. Η ΠΣΕ ζητά περισσότερο παρά ποτέ άλλοτε την αδιάπτωτη συμπαράταξη και βοήθεια όλων των Ηπειρωτικών Αδελφοτήτων, Συλλόγων και Ομοσπονδιών της, μέχρι την ολοκλήρωση της Ηπειρωτικής Στέγης».

Χρειάστηκε, βεβαίως, και η υπογραφή του τότε υπουργού Οικονομικών **Αλέκου Παπαδόπουλου**, αφού η έκταση ανήκε κατά 30% στο υπουργείο.

προέδρου **Κώστα Αλεξίου**, σε άρθρο του στην ίδια εφημερίδα:

«...Η τωρινή επιτυχία δεν προέκυψε τυχαία. Υπήρξε το επιτέλεμα μιας μακρόχρονης προσπάθειας της ΠΣΕ. Ωστόσο, το τελευταίο Διοικητικό Συμβούλιο, με εισήγηση του προέδρου, θέτει το ζήτημα ως πρώτης προτεραιότητας και από τον Ιούλιο του 1995 αρχίζει μια μεγάλη οργανωμένη και έντονη εκστρατεία, απαιτώντας από την Πολιτεία την άμεση παραχώρηση οικοπέδου 4 στρεμμάτων.

Ο υπουργός Γεωργίας **Στέφανος Τζουμάκας** ανταλλάσσει θερμή χειραψία με τον πρόεδρο της ΠΣΕ **Κώστα Αλεξίου**, μετά την υπογραφή παραχώρησης του οικοπέδου στην ΠΣΕ. Ανάμεσα στους δύο, ο έφορος πολιτισμού της ΠΣΕ **Γιώργος Γκόρτσος** και πρώτος αριστερά ο **Γ.Γ. του υπουργείου Γεωργίας Βασίλης Σιουμάλας**.

Το όνειρο...

Τί είναι όμως η **ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ**; Οι Απόδημοι Ηπειρώτες και η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία την προσδοκούν ως ένα Πολυδύναμο Πολιτιστικό και Πνευματικό Κέντρο, με πολλαπλές δράσεις και αναφορές. Αίθουσες συνεδριάσεων των Αδελφοτήτων, αμφιθέατρο, αίθουσες εκδηλώσεων, εκθεμάτων από την ιστορία και την παράδοση της Ηπείρου, βιβλιοθήκες,

αίθουσες νεολαίας, αίθουσες στέγασης παραδοσιακών εργαστηρίων (χορού, μουσικής κ.λπ.).

Με λίγα λόγια ένα Κέντρο αντάξιο της ιστορίας και της παράδοσης της Ηπείρου, αλλά και της προσφοράς των Ηπειρωτών προς το Έθνος.

Ένα Κέντρο που θα ακτινοβολεί σε όλη τη χώρα, αλλά και με διεθνείς αξιώσεις.

Αγώνας για να μπει ο θεμέλιος λίθος

Ο αγώνας για την απόκτηση της Ηπειρωτικής Στέγης, δεν σταματάει στην παραχώρηση του οικοπέδου. Έγινε το πρώτο και σημαντικό βήμα, που αποτελούσε αίτημα δεκαετιών για τους Ηπειρώτες.

Κίνδυνοι υπάρχουν για το οικοπέδο; Λογικά όχι, αφού το θέμα έχει ρυθμιστεί νομοθετικά.

Όμως, υπάρχουν αντιδράσεις από φορείς και το Δήμο Αμαρουσίου και δεν γνωρίζουμε πού μπορεί να οδηγήσουν.

Υπάρχουν ακόμα δύο προηγούμενα, όπως τα επισημαίνει και η ίδια η Πανηπειρωτική διά του προέδρου της **Κώστα Αλεξίου**, στην εφημερίδα «Πανηπειρωτική».

«Το πρώτο, η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου παραχώρησε κατά κυριότητα και χρήση στην ΠΣΕ, με τη μεσολάβηση του υπουργού Οικονομικών τότε κ. Δ. Τσοβόλα, ένα κατά πολύ μικρότερο οικόπεδο στην περιοχή Ελληνόρωσων, για να μην οριστικοποιηθεί ποτέ, μετά από την άμεση παρέμβαση της τοπικής κοινωνίας, και εξυπηρετήσει άλλους σκοπούς.

Και το δεύτερο, λίγο αργότερα, όταν ο τότε υπουργός Πολιτισμού κ. Γ. Μυλωνάς παραχώρησε στην ΠΣΕ για προσωρινή χρήση ένα διώροφο νεοκλασικό κτίριο στην Πλάκα και το οποίο, πριν οριστικοποιηθεί η διαδικασία, ανακλήθηκε με την πρώτη αλλαγή του πολιτικού σκηνικού».

Απαιτείται, λοιπόν, εγρήγορση απ' όλους και κυρίως από το Διοικητικό Συμβούλιο της Πανηπειρωτικής.

Και οι καιροί δεν επιτρέπουν καθυστερήσεις. Η κορυφαία οργάνωση των αποδήμων Ηπειρωτών, αντί να κατατρίβεται στις αντιπαραθέσεις, πρέπει να βγει μπροστά. Να κάνει το επόμενο βήμα. Που είναι η προσπάθεια για τον θεμέλιο λίθο.

Και στον αγώνα αυτόν είναι σίγουρο ότι θα βρει συμπαράστατη τον κάθε Ηπειρώτη.

* Το αφιέρωμα και το ρεπορτάζ τούτο για την Ηπειρωτική Στέγη δημοσιεύθηκε στην Εβδομαδιαία Εφημερίδα της Άρτας «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ» στις 16 Ιανουαρίου 2002.